

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิก ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๐๕ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิก มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ตามที่ได้ส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. มีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยนั้น บัดนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๓๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่ได้แจกให้กับท่านสมาชิกแล้ว

บ้านที่ตก

ที่ ศร ๐๐๐๓/ ๐๑๑๖

สำนักงานเลขาธิการสภา	
เลขที่รับ	03433
วันที่	5 5๖ ๖๒
เวลา	15.๐๖ น.

ศาลรัฐธรรมนูญ

ถนนพระอาทิตย์ กท ๑๐๒๐๐

๔ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง แจ้งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ค่วนที่สว ที่ สว ๐๐๐๘/๐๐๖๕๗ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๗/๒๕๕๒

ตามที่ประธานวุฒิสภาสภาส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. มีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพื่อให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย นั้น

ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำวินิจฉัยของศาล
รัฐธรรมนูญที่ ๓๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชวน หลีกภัย)

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

กลุ่มวิเคราะห์กฎหมายและคดี

โทร. ๖๒๕-๒๕๕๕, ๖๒๕-๒๕๕๕ ต่อ ๒๔๒๘

โทรสาร ๖๒๕-๒๕๕๕, ๖๒๕-๖๒๕-๒๕๕๕ ต่อ ๒๔๑๕

l/๒๐๐

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๓๗/๒๕๔๒

วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

เรื่อง ประธานวุฒิสภาส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. มีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ประธานวุฒิสภาส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๒๑ คน ซึ่งเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. มีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๒(๒) ของรัฐธรรมนูญ

ข้อเท็จจริงตามคำร้องได้ความว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐ แล้วตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณา จากนั้นได้ให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๑ แล้วส่งให้วุฒิสภาโดยวุฒิสภาลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๑ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณา วุฒิสภาพิจารณาวาระที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๑ โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติม แต่สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาและมีมติให้ตั้งคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒ สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับร่าง ฯ ที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาและเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒ วุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับร่าง ฯ ที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณา จึงเป็นการที่สภาทั้งสองต่างเห็นชอบด้วยร่าง ฯ ดังกล่าวตามที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ (๓) บัญญัติไว้ ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยตามความใน

- ๒ -

รัฐธรรมนูญมาตรา ๘๓ นั้น ปรากฏว่าวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นวันเดียวกับที่วุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับร่าง ฯ ที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณา สมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๒๑ คน เห็นว่าร่าง ฯ ดังกล่าวมีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ความในมาตรา ๓๘ วรรคสองที่ว่า “กิจการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน” ข้อความดังกล่าวจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๘๖ เนื่องจากการบัญญัติยกเว้นให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายแรงงานต่าง ๆ โดยเฉพาะกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ซึ่งเป็นกฎหมายที่รัฐใช้บังคับกับประชาชนเป็นมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับคุ้มครองพนักงานและลูกจ้างทั่วไป จึงเป็นการทำลายหลักประกันของพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน และการยกเว้นให้สำนักงานไม่อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ก็เป็นการขัดแย้งกับเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ สมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวอาศัยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๒ (๒) เสนอความเห็นต่อประธานวุฒิสภา ประธานวุฒิสภาจึงส่งความเห็นนั้นมาเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญได้ให้ผู้เกี่ยวข้องแสดงความเห็นเป็นหนังสือ

คณะรัฐมนตรีมีความเห็นสรุปได้ว่าตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ... สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีได้มีฐานะเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานเอกชน แต่เนื่องจาก มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็นหน่วยงานของรัฐอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีอำนาจหน้าที่พิเศษตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ การกำกับดูแลกิจการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา อันหมายถึง การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือนและค่าตอบแทน การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษ การจัดสวัสดิการและกฎระงับเหตุอื่นของพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของ

รัฐสภาอยู่ในอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่มีอำนาจออกกระเบียนหรือประกาศเพื่อดำเนินการเรื่องดังกล่าวได้ ซึ่งเชื่อว่าจะไม่ต่ำกว่ามาตรฐานของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการและเมื่อเป็นหน่วยงานของรัฐจึงไม่อาจเปรียบเทียบกับหน่วยงานของเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจได้ การไม่นำกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานมาใช้บังคับไม่ใช่เป็นการเลือกปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ นอกจากนี้ก็ไม่มีข้อความที่เป็นการจำกัดเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหภาพ สหพันธ์ สหกรณ์ ฯลฯ อันจะเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๕ ส่วนกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๖ นั้น เห็นว่าเป็นคนละกรณีกันเพราะมาตรา ๘๖ มีใช้เรื่องสิทธิเสรีภาพแต่เป็นบทบัญญัติว่าด้วยนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการตรวจกฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินเท่านั้น ทั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้กำหนดหลักประกันไว้ในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๔ แล้ว ดังนั้นมาตรา ๓๘ วรรคสอง ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. จึงไม่มีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๘๖

ผู้ร้อง (นายวิชัย โฉมสุวรรณจินดา) มีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๓๘ วรรคสอง กำหนดให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน โดยไม่ได้รับอนุญาตอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์หรือไม่ เพียงแต่กำหนดในมาตรา ๔๑ ว่าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจออกกระเบียนหรือประกาศ เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ในการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง และการอุทธรณ์การลงโทษ สำหรับเลขานุการ รองเลขานุการ และพนักงานของสำนักงาน รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงาน และกำหนดในมาตรา ๔๔ ให้เลขานุการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลงานทั่วไปของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และมีอำนาจวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน ฯ ซึ่งเห็นได้ว่า การวางระเบียบและประกาศดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของทางราชการ หรือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของ

รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งไม่มีตัวแทนฝ่ายพนักงานและลูกจ้างเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดจึงเป็นเรื่องที่ขัดต่อสิทธิพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๘๖ การกำหนดค่าให้หน่วยงานตามรัฐธรรมนูญเองอยู่นอกบังคับของกฎหมายแรงงาน อันเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของการทำงาน จึงเท่ากับเป็นการไม่ยอมรับในสิทธิต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะสถานะของบุคคล

ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามคำร้องประกอบความเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และความเห็นเพิ่มเติมของผู้ร้องแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า มาตรา ๓๕ วรรคสอง ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. มีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๘๖ หรือไม่

ข้อเท็จจริงที่ศาลรัฐธรรมนูญได้รับเพียงพอที่จะวินิจฉัยความเห็นตามประเด็นดังกล่าวได้แล้ว ไม่จำเป็นต้องหาพยานหลักฐานอื่นใดอีก และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน” และวรรคสามบัญญัติว่า “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต้องบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ศาสนาของบุคคล.... หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้” เมื่อพิจารณากฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนแล้ว กฎหมายดังกล่าวมีหลักการคล้ายคลึงกันโดยใช้บังคับแก่ลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงาน ซึ่งไม่ใช่บังคับแก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ในส่วนของคำนิยามว่า “ลูกจ้าง” ก็มีความหมายในทำนองเดียวกันว่าหมายถึงบุคคลซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยได้รับค่าจ้าง ส่วนคำนิยามว่า “ค่าจ้าง” หมายความว่าเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนในการทำงาน ข้อเท็จจริงตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคล (มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง) พนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ฯ ได้รับอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่นตามที่ระเบียบหรือประกาศที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลกำหนด

(มาตรา ๔๑ (๒)) สำนักงาน ฯ ต้องเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของสำนักงาน ฯ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี (มาตรา ๔๔) นอกจากรนี้พนักงานและลูกจ้างยังมีสิทธิได้รับการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่น (มาตรา ๔๑ (๖)) ตามนัยที่กล่าวแก่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ฯ ไม่มีฐานะเป็นลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่ยังคงมีหลักประกันตามที่กำหนดในร่าง ฯ โดยได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายในฐานะที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ และการที่ไม่นำกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานมาใช้บังคับจะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามที่มาตรา ๓๐ วรรคสามของรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้หรือไม่นั้น เห็นว่าเมื่อพิจารณาความในมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญประกอบแล้ว ความในมาตราดังกล่าวเป็นหลักคุ้มครองความเสมอภาคทางกฎหมายที่ห้ามมิให้มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลที่มีสถานะเดียวกันโดยไม่มีเหตุอันควร เมื่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีลักษณะพิเศษเฉพาะในฐานะที่เป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ มีใช้ส่วนราชการ มีใช้รัฐวิสาหกิจ และมีได้เป็นหน่วยงานเอกชนอื่นจะต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานแล้ว การปฏิบัติคือกิจการของสำนักงาน ฯ ในลักษณะที่แตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานจึงเป็นการสมเหตุสมผล เหมาะกับสถานะของผู้ปฏิบัติงานในสำนักงาน ฯ จึงไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ วรรคสาม บัญญัติไว้ ดังนั้นข้อความในมาตรา ๔๕ วรรคสอง ของร่าง ฯ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐

รัฐธรรมนูญมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหภาพ สหพันธ์ สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร องค์การเอกชนหรือหมู่คณะอื่น” การที่ความในมาตรา ๔๕ วรรคสองของร่าง ฯ ไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์จะเป็นการขัดต่อเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น เห็นว่ากฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ใช้บังคับแก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจและโดยที่สำนักงาน ฯ เป็นหน่วยงานของรัฐ พนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ฯ มิได้มีฐานะเป็น “ลูกจ้าง” ตามนัยแห่งกฎหมายดังกล่าว อย่างไรก็ตามที่สำนักงาน ฯ ไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์แต่ในฐานะที่เป็นพนักงานและลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐก็มิได้มีบทบัญญัติห้ามการรวมกลุ่มกันดังกล่าวที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐสามารถ

- ๖ -

ดำเนินการได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๔ ระบุว่า พนักงานหรือลูกจ้างขององค์การของรัฐต้องมีสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป สิทธิและเสรีภาพดังกล่าวมิได้มีเฉพาะที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์เท่านั้น พนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ฯ จึงมีเสรีภาพในการรวมกันตามที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๔๕ บัญญัติไว้เช่นกัน ข้อความในมาตรา ๓๕ วรรคสองของร่าง ฯ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕

รัฐธรรมนูญมาตรา ๘๖ บัญญัติว่า "รัฐต้องส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คู่ครองแรงงานโดยลดค่าแรงงานเด็กและแรงงานหญิง จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคม รวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานให้เป็นธรรม" บทบัญญัติดังกล่าวมิใช่ เป็นเรื่องสิทธิและเสรีภาพแต่อยู่ใน หมวดที่ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งมีไว้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการตรากฎหมายและการ กำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อคณะรัฐมนตรีที่จะบริหารราชการแผ่นดินต้อง ขึ้นแจ้งต่อรัฐสภาให้ชัดเจนว่าจะดำเนินการใดเพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบาย พื้นฐานแห่งรัฐ ข้อความในมาตรา ๓๕ วรรคสองของร่าง ฯ มิได้เป็นบทจำกัดอำนาจของรัฐในการที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่กล่าวแต่อย่างใด ดังนั้นจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญมาตรา ๘๖

โดยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่าข้อความในมาตรา ๓๕ วรรคสองของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๘๖

(นายเชาวน์ สายเชื้อ)

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ทำเนียบที่ ๓๐/๒๕๔๒

Handwritten signature

(นายโกเมน กัทรภิรมย์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(พลโท จุต อติเรก)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัยอนันต์ สมุทวณิช)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายประเสริฐ นาสกุล)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายปรีชา เฉลิมวณิชย์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายมงคล สระฐาน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายสุจินดา ชงสุนทร)

- ๘ -

คำวินิจฉัยที่ ๓๗/๒๕๕๒

(นายสุรชัย ชีรพนธ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอนันต์ เกตุวงศ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอิสระ นิตินำประภาศ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุระ หวังอ้อมกลาง)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : ผมขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ๑.๒ รับทราบสมาชิกวุฒิสภาถึงแก่นิจกรรรม
ด้วย พลอากาศเอก ประกอบ บุรพรัตน์ สมาชิกวุฒิสภา ได้สั่งแก้
อนิจกรรรม เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จึงขอเชิญท่านสมาชิกฯ โปรดขึ้นขึ้นเพื่อไว้
อาลัยแก่ผู้วายชนม์เป็นเวลา ๑ นาทีครับ

(สมาชิกวุฒิสภาและผู้ซึ่งอยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อแสดงความ
ไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญนั่ง

๑.๓ ด้วยได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่า ในคราว
ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ สิงหาคม
๒๕๕๒ ที่ประชุมได้รับทราบรายงานผลการปฏิบัติราชการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑
ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแล้ว

ด่วนที่สุด

ท.สพ. ๐๐๐๘/ว.๐๐๑

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม ๑๐๓๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติราชการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑
ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้รับทราบรายงานผล
การปฏิบัติราชการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวิญญู หัตถนอร์ ฆะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๕๑๑๓๗

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน เรื่อง ขออนุญาตหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาไป
ทำการสอบสวนในฐานะผู้ต้องหาในคดีอาญา

กาน

ที่ ตช 0021/ ส.ก

เลขที่รับเรื่อง
03446
6 ส.ก.ค.
9.05

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ถนนพระราม 1 เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร

5 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขออนุญาตออกหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภา

เรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ สว 0008/304 ลง 5 กุมภาพันธ์ 2542

ตามหนังสืออ้างถึงในคราวประชุมวุฒิสภาได้ลงมติอนุญาตให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนนายณรงค์ชัย อัครเศรณี สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้ต้องหา ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2542 พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวน นายณรงค์ชัย อัครเศรณี สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้ต้องหา และได้ปล่อยตัวชั่วคราวไประหว่างสอบสวน โดยมีประกันและหลักประกัน ในวันเดียวกัน โดยได้ทำการสืบสวนสอบสวนมาโดยตลอดครบกำหนด 6 เดือน ในวันที่ 8 สิงหาคม 2542 แต่การสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงมีความจำเป็นที่พนักงานสอบสวนจะต้องนำตัวนายณรงค์ชัย อัครเศรณี สมาชิกวุฒิสภา ผู้ต้องหาไปฝากขังต่อศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 113 เนื่องจากขณะนี้อยู่ในระหว่างประชุมรัฐสภาของวุฒิสมาชิกซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 165 ห้ามมิให้ดำเนินการใดๆ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากับสมาชิกวุฒิสภา เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมวุฒิสภาเสียก่อน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้พนักงานสอบสวนนำตัวนายณรงค์ชัย อัครเศรณี ไปดำเนินการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตามเหตุผลดังกล่าวข้างต้น และโปรดแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบ จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจเอก

(ประชา พรหมนอก)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : ด้วยได้รับหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
แจ้งว่า ความที่วุฒิสภาได้เคยมีมติอนุญาตให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวน
นายณรงค์ชัย อัครเศรณี สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้ต้องหานั้น เนื่องจากการสอบสวน
ยังไม่เสร็จสิ้น และขณะนี้อยู่ในระหว่างสมัยประชุมของรัฐสภา จึงขออนุญาตต่อวุฒิสภา
เพื่อให้พนักงานสอบสวนหมายเรียกตัว นายณรงค์ชัย อัครเศรณี ไปทำการสอบสวน
ต่อไป ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๕ เชิญคุณณรงค์ชัย

นายณรงค์ชัย อัครเศรณี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ผม นายณรงค์ชัย อัครเศรณี สมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตท่านประธานฯ (ขอ)ให้ข้อมูล
 ที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกวุฒิสภา ผมต้องขอภัยที่มา
 ราบกวนเวลา แต่ผมคิดว่าข้อมูลเหล่านี้ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อท่านสมาชิกวุฒิสภา
 ท่านสมาชิกฯ คงจำได้(นะครับ) ผมและผู้บริหารอีก ๕ คนของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
 เอสทีเอฟถูกกล่าวโทษโดยธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
 เกือบ ๑ ปีเต็มมาแล้ว ขาดไป ๗ วัน ว่าบริหารบริษัทเงินทุนแล้วทำให้เกิดการเสียหาย
 โดยส่งเรื่องนี้ไปที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อสอบสวนหาพยานหลักฐานและดำเนินคดี
 ต่อไป เมื่อมีการกล่าวโทษในดอนนั้นทันทีธนาคารแห่งประเทศไทยก็ประกาศอัยทรัพย์สิน
 และห้ามเดินทางไปต่างประเทศ โดยธนาคารแห่งประเทศไทยอาศัยอำนาจตาม
 พระราชบัญญัติการประกอบกิจการเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งการดำเนินการ
 ดังกล่าวเท่ากับเป็นการลงโทษทางหนึ่งก่อนการตัดสินเป็นที่สุดของศาลว่ามีความคิดจริง
 หรือไม่ ผมขอย้ำก่อนการตัดสินเป็นที่สุดของศาลว่ามีความคิดจริงหรือไม่ เรื่องนี้นักกฎหมาย
 หลายคนก็ได้ให้ความเห็น ให้ความสงสัยว่า การใช้อำนาจตามกฎหมายของธนาคาร
 แห่งประเทศไทยเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ
 พ.ศ. ๒๕๔๐ คือเป็นการจำกัดเสรีภาพในการเดินทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประกอบ
 อาชีพปกติของผมเองที่ทำมาในรอบ ๒๕ ปีที่ผ่านมา ทำให้ผมได้รับความเสียหาย ทั้งที่การ
 ใช้อำนาจดังกล่าวไม่เข้าข่ายเว้นของกฎหมาย ประเด็นเรื่องการอัยทรัพย์คดี เรื่องการ
 ห้ามเดินทางก่อนมีคำพิพากษาก็มี^๒เป็นประเด็นทางกฎหมายที่ผมคิดว่าสำคัญมาก เพราะว่ามี
 ผลกระทบต่อผู้บริหารสถาบันการเงินที่ถูกกล่าวโทษแล้ว โดยธนาคารแห่งประเทศไทย
 หลายคนและอาจถูกกล่าวโทษอีกเป็นจำนวนมาก ตามข่าวธนาคารแห่งประเทศไทย^๓ว่า
 จะเป็นร้อย ยังมีข่าวเรื่องธนาคารกรุงไทยตอนนี้ก็อาจจะยิ่งมากไปกว่านั้นอีก แต่กระแ
 สักคมตอนนี้ก็ทำให้ไม่มีใครหยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาพูดกัน อย่างน้อยกระแสดังกล่าวที่สร้างโดย
 [ที่สื่อมวลชนทำขึ้น เรื่องนี้^๔นะครับ]ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยกองสืบสวนสอบสวน
 คดีเศรษฐกิจ ซึ่งผมจะขอใช้คำย่อว่า สศก. ได้เริ่มสอบสวนพยานหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ
 ตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ [ตัวผมเองได้ติดต่อสอบถามคดีกับ สศก. ตั้งแต่เดือนนั้น

เพราะว่า ต้องการทราบข้อกล่าวหาและต้องการให้การชี้แจง ก็ต้องการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่อย่างเต็มที่เพื่อให้การสอบสวนดำเนินไปได้อย่างรวดเร็วตามกฎหมาย ระหว่างนั้นผมได้ขออนุญาตศาลเพื่อจะเดินทางไปร่วมประชุมสัมมนาต่างประเทศตามที่ได้รับเชิญจากองค์กรและสถาบันต่าง ๆ ตามปกติ แต่ศาลไม่อนุญาต เพราะธนาคารแห่งประเทศไทยคัดค้านว่าต้องให้ สศก. ทำการสอบสวนเสียก่อน ๕ เดือนผ่านไป หลังจากนั้น สศก. ก็แจ้งว่าพร้อมที่จะออกหมายเรียกตัวผมไปเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและทำการสอบสวน แต่ต้องได้รับอนุญาตจากวุฒิสภา เพราะคอนนั้นก็คือเดือนมกราคม ๒๕๕๑ วุฒิสภายังอยู่ในสมัยประชุมด้วยเหตุที่ผมต้องการให้การสอบสวนของ สศก. มีข้อสรุปอย่างรวดเร็ว อย่างน้อยผมจะได้ขอให้ศาลอนุญาตเดินทางไปต่างประเทศเป็นการชั่วคราวเพื่อประกอบอาชีพตามปกติได้ ผมจึงได้ร่วมมือกับ สศก. ในการขอตัวผมจากวุฒิสภาไปรับทราบข้อกล่าวหาและให้ปากคำ คือในครั้งนั้นผมมาเรียนที่ประชุมนี้ว่าผมขอไม่ใช่สิทธิการเป็นสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งวุฒิสภาแห่งนี้ก็ได้กรณอนุญาตเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ คราวที่แล้ว[นะกร้า] วุฒิสภาแห่งนี้ก็ได้อนุญาต

จากนั้นผมก็ไปมอบตัวเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ได้รับทราบข้อกล่าวหาของ
 ธนาคารแห่งประเทศไทยอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก หลังจากนั้นทราบข่าวจาก
 สื่อมวลชนลงข่าวเป็นระยะ ๆ มาเป็นเวลา ๖ เดือน ผมก็ได้รับการประกันตัว แล้วต่อมา
 ผมได้ให้ปากคำทั้งจากและเป็นลายลักษณ์อักษร แก่ข้อกล่าวหาทุกข้อที่ได้มีการ
 สอบสวนไปแล้วในตอนนั้น ซึ่งผมขอกราบเรียนครั้นท่านประธานฯ ว่า ข้อกล่าวหา
 บางข้อทำให้ผมแปลกใจมาก เพราะหาว่าผมร่วมกระทำในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
 ในฐานะประธานกรรมการ แต่โดยข้อเท็จจริงตอนนั้นผมลาออกจากการเป็นประธาน
 กรรมการ ไปแล้วถึง ๑ เดือน โดยไปปฏิบัติหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
 แต่ก็ไม่เป็นไรครับ อันนี้ก็ในข้อที่ศาลจะต้องตัดสินกันต่อไป หลังจากที่มีการสอบสวน
 แล้วผมก็ไปขออนุญาตศาลเดินทางไปต่างประเทศอีกตามคำเชิญที่ตอนนั้นก็ยังมี
 แต่ธนาคารก็คัดค้านอีก โดยให้เหตุผลว่า ผมเป็นผู้มีความรู้จบปริญญาเอก นี้คือข้อความ
 ที่คัดค้าน(นะครับ) ผมเป็นผู้มีความรู้จบปริญญาเอก มีความรู้ภาษาอังกฤษดีมาก คงจะเคย
 ฟังผมพูดภาษาอังกฤษที่ไหนสักแห่ง ถ้าศาลอนุญาตให้เดินทางแล้วจะไปไม่กลับ
 อันนี้คือคำคัดค้านจากธนาคารแห่งประเทศไทยอย่างเป็นทางการ(นะครับ) เป็นโทษที่
 จบปริญญาเอกแล้วมีความรู้ภาษาอังกฤษดี เมื่อมีการคัดค้านศาลก็ไม่อนุญาต จากวันที่
 ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงวันนี้ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ เกิน ๖ เดือนแล้ว ทาง สสค.
 ยังไม่สามารถสรุปผลการสอบสวนได้ ด้วยเหตุผลใดผมไม่กล้าที่จะเอามาวิเคราะห์ใน
 ที่ประชุมนี้ แต่ตอนนี้ที่เกินเวลาที่พนักงานสอบสวนมีอำนาจควบคุมตัวเพื่อทำการ
 สอบสวน ก็คือตามเจตนารมณ์ของกฎหมายระเบียบวิธีคดีอาญา ไม่ต้องการให้การ
 คำเนินคดีใด ๆ ก็ตามล่าช้า เพราะไม่เป็นการยุติธรรมต่อผู้ถูกกล่าวหา กฎหมายจึงได้ให้
 อำนาจพนักงานสอบสวนดำเนินการภายใน ๖ เดือน(อันนี้ระเบียบปฏิบัตินี้บางท่าน
 อาจจะยังไม่ทราบ(นะครับ) ถ้าเกิน ๖ เดือนก็จะมีการคุมขังและมีการพิจารณาให้การ
 ประกันตัวต่อ พนักงานสอบสวนจะต้องนำตัวผู้ต้องหาไปส่งศาลเพื่อขออำนาจศาล
 ฝากขัง และจะต้องดำเนินการเช่นนี้ทุก ๑๒ วัน ภายในเวลาไม่เกิน ๘๔ วัน แต่ละครั้ง
 ใช้เวลาประมาณ ๓ ชั่วโมงเสร็จ ซึ่งจะเห็นการเสียเวลาทำงานโดยไม่จำเป็น ในกรณี
 ของสมาชิกวุฒิสภาก่อนจะทำเช่นนั้นได้ พนักงานสอบสวนต้องขออนุญาตออกหมาย

เรียกตัวผมจากวุฒิสภาก่อนตามมาตรา ๑๖๕ (แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่องนี้ผมได้ปรึกษาหารือกับคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาแล้ว เห็นว่า ระยะเวลาได้เนิ่นนานมามาก ไม่ควรที่จะอนุญาต ผมเองก็มีความเห็นเช่นนั้น เพราะถ้าหากว่าไม่อนุญาตในขั้นนี้ พนักงานสอบสวนก็ยังคงดำเนินการต่อไปได้ตามปกติ เนื่องจากว่าตอนนี้เหลือสรุปสำนวนเป็นสำคัญ ผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภามาเพื่อทราบเพื่อเป็นข้อมูลในการประกอบการพิจารณา ขอขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่า ในการพิจารณาเรื่องที่ทาง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือขอให้สมาชิกวุฒิสภาไปรับทราบสอบสวนในการดำเนินการ โดยแนวทางที่ผมคิดว่า น่าจะเป็นแนวทางที่แต่ละสภาได้พิจารณามาแล้ว คือทั้งสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาก็เคยมีมติว่า ลักษณะอย่างนี้จะต้องหลักเรื่องความ เป็นเอกสิทธิ์ที่จะให้การคุ้มครองต่อสมาชิกวุฒิสภาประกอบกับในเรื่องนี้ พนักงานสอบสวนก็ได้สอบสวนมาแล้วถึง ๖ เดือน ซึ่งน่าจะเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่ก็ยังไม่เสร็จโดยที่ไม่ได้มีรายละเอียดชัดเจนอะไรว่า ยังมีประเด็นอะไรบางที่ยังไม่ได้ เสร็จเรียบร้อย ประกอบกับการประชุมวุฒิสภาก็ยังมีสมัยประชุมซึ่งจะต้องดำเนินการต่อไป ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาซึ่งได้รับการเรียกตัวในคราวนี้ ท่านก็เป็นกรรมการ อยู่ในหลายชุด แล้วก็มีบทบาทหน้าที่อยู่ในวุฒิสภาเป็นอย่างมาก ผมจึงขอกราบเรียนเสนอว่า วุฒิสภาไม่น่าที่จะอนุญาตให้เจ้าพนักงานสอบสวนนำตัวสมาชิกวุฒิสภาท่านนี้ ไปดำเนินการ ควรจะรอให้พ้นจากสมัยประชุมนี้ไปก่อนถึงใครดำเนินการครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : จริง ๆ การสืบสวนสอบสวนเขาก็ดำเนินการได้
 สิ่งที่เราจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตมีผลแต่เฉพาะการจับกุมคุมขังเท่านั้นเอง ผมจะขอมติ
 ที่ประชุมว่า เห็นควรอนุญาตหรือไม่อนุญาต ถ้าเห็นควรอนุญาตก็ลงมติว่า เห็นชอบ
 ถ้าไม่ควรอนุญาตก็ไม่เห็นชอบ เข้าใจนะกร้า เห็นชอบด้วยคือการอนุญาต ไม่เห็นชอบ
 ก็คือการไม่อนุญาต เจริญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๒๕ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นควรอนุญาต ๘ คะแนนไม่เห็นควรอนุญาต
 ๑๒๕ คะแนน ก็เป็นอันว่าไม่อนุญาตนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

๗๑๑

คณะกรรมการธิการร่วมกันเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา
(ฉบับที่..) พ.ศ.

รัฐสภา

ฝ่ายประชุม ๓

กฤษฎีกา ๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ ๑๑๓๑/๒๕๕๒

(สำเนา)

รัฐสภา

ถนนอยู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่...) พ.ศ. ...

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๐ คน
ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่...) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น มีรายนาม
แต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง
๒. นายจำลอง ครุฑขุนทด
๓. นายชัย ชิดชอบ
๔. นายณรงค์เลิศ สุรพล
๕. นายประกิจ พลเดช
๖. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
๗. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์
๘. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
๙. นายวิทยา แก้วภราดัย
๑๐. นายสุทัศน์ เงินหมื่น

วุฒิสภา

๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๒. นายชัยเชต สุนทรพิพิธ
๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนตานต์
๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๕. นายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์
๖. นายไพศาล กุมารย์วิสัย
๗. นายวิชัย พรหมศิลป์
๘. นายวีระชัย สุตสรวรรณ
๙. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ
๑๐. นายอารีย์ วงศ์อารยะ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาแล้วพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

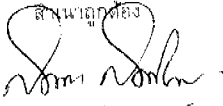
ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สรรเสริญ ไกรจิตติ
(นายสรรเสริญ ไกรจิตติ)
ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

กองกรรมาธิการ ๒

โทร. ๒๕๕๑๘๐๖, ๒๕๕๑๖๒๕-๖

โทรสาร ๒๕๕๑๖๒๕-๖

สิ้นเนฎกตอง

(นายสามารถ หีมภิรานนท์)
หัวหน้าฝ่ายประชุม ๓

ชุตินา/พิมพ์
กฤษณะ/ทาน

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๐ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่...) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายสรรเสริญ ไกรจิตติ	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายสุทัศน์ เงินหมื่น	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายกัญ ชิดชอบ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายชัยวัฒน์ วงศ์วิวัฒน์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

นายสรวิฑ์ เบญจกุล	รองเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม
-------------------	---

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

๓.๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๕ เป็นต้นนี้

“ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบด้วยกรรมการซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๑

ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลกิจการทั่วไปของคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗ คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๒) รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๓) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้มีกฎหมาย หรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

มาตรา ๘๕ *พระราชบัญญัติการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. ๒๕๒๒*
ในขณะเดียวกันไม่ได้”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๕
เป็นดังนี้

“ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการ
การปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาประกอบด้วยกรรมการซึ่งจะได้ทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๑

ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
หน้าที่ดูแลกิจการทั่วไปของคณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

มาตรา ๗ คณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามคำสั่งของ
นายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๒) รับผิดชอบให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือตามคำสั่ง
ของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๓) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้กฎหมาย
หรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

มาตรา ๘ กรรมการการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจะดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง
ในขณะเดียวกันไม่ได้”

๓.๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มความเป็น
มาตรา ๘ ทวิ ดังนี้

“ให้ยกเลิกมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๒”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้ตัดออกทั้งมาตรา

๓.๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการปฏิรูปการ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการการปฏิรูปการ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในการบริหารของคณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและคณะกรรมการ
พัฒนากฎหมาย และศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการการปฏิรูปการ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษาและพัฒนากฎหมาย

(๒) พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

(๓) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ

(๔) ให้ความเห็นหรือปฏิบัติงานอื่นอันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศร้องขอ

(๕) ฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านกฎหมายและการร่างกฎหมาย ~~๒๕๖๓~~ รวมทั้งการเผยแพร่ให้ความเข้าใจในด้านกฎหมายแก่บุคคลทั่วไป

(๖) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักกฎหมาย ~~๒๕๖๓~~ และการบริหารราชการแผ่นดิน

(๗) จัดพิมพ์ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อเผยแพร่ เว้นแต่เรื่องที่เป็นความลับ

(๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๙) ศึกษาและรวบรวมข้อมูล รวมทั้งจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับระบบกฎหมายไทยและระบบกฎหมายต่างประเทศ และงานวิจัยกฎหมายหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวกับกฎหมายทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกันมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์)
เลขานุการคณะกรรมการร่วมกัน

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้ไขคำว่า “กรรมการร่างกฎหมาย” ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็น “กรรมการกฤษฎีกา” ทุกแห่ง

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบด้วยกรรมการซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๑

ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลกิจการทั่วไปของคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗ คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๒) รับผิดชอบให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๓) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับกรทำให้กฎหมายหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

มาตรา ๘ กรรมการกฤษฎีกาจะดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะเดียวกันไม่ได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารสูงสุด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกหมวด ๓ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มาตรา ๑๘
ถึงมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการ
กฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการ
พัฒนากฎหมาย และศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการกฤษฎีกา
และคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

(๒) พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี
มอบหมาย และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

(๓) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ

(๔) ให้ความเห็นหรือปฏิบัติงานอื่นอันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐ
หรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศร้องขอ

(๕) ศึกษาและพัฒนาข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและ
เจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านกฎหมายและการร่างกฎหมาย รวมทั้งการเผยแพร่ทำความเข้าใจในด้าน
กฎหมายแก่บุคคลทั่วไป

(๖) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักสูตรกฎหมายและการ
บริหารราชการแผ่นดิน

(๗) จัดพิมพ์ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเผยแพร่ แจกแต่เรื่องที่เป็น
ความลับ

(๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของ
คณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๙) ศึกษาและรวบรวมข้อมูล รวมทั้งจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับระบบ
กฎหมายไทยและระบบกฎหมายต่างประเทศ และงานวิจัยกฎหมายหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับ
กฎหมายทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
กฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และภาค ๓ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๕ ถึงมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวกับงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และกองวิเคราะห์กฎหมาย และการร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ เฉพาะที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ไปเป็นของสำนักงานศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ให้ข้าราชการที่โอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองและในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้าราชการที่โอนไปตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๒ ให้บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีผลบังคับอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการเปิดทำการศาลปกครองกลางตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญประธานคณะกรรมการธิการ รายงานอยู่ที่
ตรงนั้นก็ได้ครับ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ กระผม สรรเสริญ ไกรจิตติ ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประเด็นสำคัญที่สุดมีอยู่เพียงประเด็นเดียว คือ ไว้ในมาตรา ๔ ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนฯ
นั้นได้กำหนดเอาไว้ว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาจะดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง
ในขณะเดียวกันไม่ได้ แล้วทางวุฒิสภาได้พิจารณาเห็นว่า การที่พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกานี้ได้ตามแนวคณะกรรมการกฤษฎีกาคือไป จะเป็นเพียง
คณะกรรมการร่างกฎหมาย แล้วก็ ในทางปฏิบัติผู้พิพากษาศาลฎีกาก็ดี อธิบดีบดี หรือ
ปลัดกระทรวงก็ดี ก็เป็นกรรมการกฤษฎีกาได้พร้อม ๆ กันกับการดำรงตำแหน่งประจำ
เพราะเหตุที่ว่า ในการทำงานของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นมีการประชุมกันเพียงสัปดาห์ละ
๒ ครั้ง ท่านประธานฯ เองก็เป็นคณะกรรมการกฤษฎีกา กรรมการร่างกฎหมายอยู่ด้วย
ประธานคณะที่ ๕ เพราะฉะนั้นทางวุฒิสภาจึงเห็นว่า ถ้าหาก ผู้พิพากษาศาลฎีกาก็เป็นได้
พร้อม ๆ กัน เราก็มีระเบียบในการพิจารณา คือว่า ในการพิจารณาเรื่องที่เสนอมาให้
พิจารณานั้น มีอยู่ว่า ถ้าหากเรื่องใด อยู่เป็นคดีที่ศาล เราก็จะไม่รับพิจารณาให้ แล้วก็ถ้า
พิจารณาเรื่องอื่นซึ่งเป็นที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาล รัฐบาลส่งมา หรือหน่วยราชการส่งมา
ปรึกษาคำความเห็นทางกฎหมายเราก็จะพิจารณาให้ ยกเว้นแต่เฉพาะที่จะเป็นคดีในศาล
เพราะฉะนั้นในความเห็นตอนแรกก็เห็นว่า ตุลาการศาลปกครองในเมื่อท่านไปเป็นตำแหน่ง
ประจำอย่างนั้น ท่านมาทำงานที่คณะกรรมการกฤษฎีกา ก็คณะกรรมการร่างกฎหมาย
ก็ไม่อาจจะเสียหายอะไร แล้วถ้ามีคดีขึ้นที่ศาลก็เห็นว่า ทางคณะกรรมการร่างกฎหมาย
ก็ไม่พิจารณาให้ อยู่แล้ว แต่ในคณะกรรมการร่วมได้พิจารณากันอีกทีหนึ่ง โดยละเอียด
เพราะเหตุที่ว่า การที่เป็นตุลาการศาลปกครองนั้น บางครั้งอาจจะ ได้มีบางพิจารณาเรื่อง
ซึ่งคิดว่าจะไม่เป็นคดีในศาล

แต่ในฐานะอำนาจบริหารในคดีของศาลปกครองนั้นเกี่ยวพันอยู่กับทางฝ่ายบริหารมาก ผู้ที่เป็นตุลาการศาลปกครองอาจจะเคยออกความเห็นเอาไว้ในเรื่องหนึ่ง ซึ่งในตอนนั้นยังไม่มีคดีที่ศาล ต่อไปภายหลังน่าจะจะไปเกิดคดีที่ศาล ท่านก็จะยืนยันเห็นเดิมอย่างนั้นก็ได้ แต่ว่าโดยรัฐธรรมนูญ ตามจุดประสงค์ของรัฐธรรมนูญ หรือตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้น ไม่อยากให้ผู้ดำรงตำแหน่งสูง ๆ ใต้งาน ๒ หน้าทีพร้อม ๆ กัน เพราะฉะนั้นความเห็นส่วนข้างมากของทางคณะกรรมการร่วมจึงเห็นว่าก็เกือบจะใกล้เคียง เราไม่ได้โหวด แต่ทว่าด้วยความเห็นโดยส่วนใหญ่แล้วเห็นว่า น่าจะยืนยันไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ก็คณะกรรมการกฤษฎีกาจะดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะเดียวกันไม่ได้ ถ้าท่านเป็นคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่แล้วท่านไปเป็นตุลาการศาลปกครองท่านต้องขาดจากทางคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งปรากฏอยู่ในหลายหน่วยงาน เช่น ศาลรัฐธรรมนูญก็ตี คณะกรรมการ ป.ว.ช. ก็ตี หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่เป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นก็จึงลงความเห็นเป็นอย่างนั้น แล้วได้ทราบข่าวว่าทางสภาผู้แทนราษฎรก็รับรองไปแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกันหรือไม่ [ระศรี] กรุณาลงคะแนนได้ครับ

(มีสมาธิฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์นะครับ

ต่อไป ๕.๒ ร่างพระราชบัญญัติศาลาภิบาล พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ใบแก้รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ต่อสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านไปแล้ว และประธานวุฒิสภาได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาในวันศุกร์ที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ นั้น ในขณะนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาเห็นควรปรับปรุงแก้ไขรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ.....

หน้า (๕)

“มาตรา ๔๘ ไม่มีการแก้ไข”

คณะกรรมการการวิสามัญ ขอแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข”

หน้า (๘)

ข้อ ๘ บรรทัดที่ ๔ คำว่า “ให้ม” คณะกรรมาธิการวิสามัญ ขอแก้ไขเป็นคำว่า “ให้ม”

ร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ.....

หน้า -๔-

มาตรา ๙ (๖) (๑) และ (๑) คณะกรรมาธิการวิสามัญ ขอแก้ไขโดยให้ใช้ความเป็น ดังนี้

“(๑) การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบอาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม”

“(๑) หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต~~สำหรับวิชาชีพสถาปัตยกรรม~~
ตม~~ที่~~ตั้งแต่ระดับตามมาตรา ๔๖”

หน้า -๑๕-

มาตรา ๔๘ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ขอแก้ไขโดยให้ใช้ความเป็น ดังนี้

“มาตรา ๔๘ การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก”

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หน้า -๑๗-

มาตรา ๕๗ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ขอแก้ไขโดยให้ใช้ความเป็น ดังนี้

“มาตรา ๕๗ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาวิสัยทัศน์หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งที่หนึ่งในหกคณะกรรมการจรรยาบรรณได้

การปฏิบัติการของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการ
วิสามัญฯ”

กฤษฎีกา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาปนา

พ.ศ.

วุฒิสภา

กองบรรณธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป

เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๑๐๐)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๔ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ...

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญ คณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	๒. พันตำรวจเอก ไกรสร ศรีศรี
๓. คุณหญิงจรัสศรี ทีปวิชัย	๔. คุณหญิงชนิดต์ ปิยะอุย
๕. นายชัยชาญ ถาวรเวช	๖. นายชัยฤกษ์ ติษฐอำนาจ
๗. นายเดชา บุญค้ำ	๘. พันตรี หม่อมราชวงศ์ทองใหญ่ ทองใหญ่
๙. นางทักษิณา สวานานนท์	๑๐. นายบุญเยี่ยม มีสุข
๑๑. นายปรีชญา สุตะบุตร	๑๒. นายประมุต เพชรสว่าง
๑๓. นายประเสริฐ สมะลาภา	๑๔. นายพชร ยุติธรรมดำรง
๑๕. นายพิชัย วาสนาส่ง	๑๖. นายพิสิทธิ์ ณ พัทลุง
๑๗. นายไพฑูรย์ บุญวัฒน์	๑๘. พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ
๑๙. นายลิขิต เทอดสถิตศักดิ์	๒๐. นางวันเพ็ญ ปานขาว
๒๑. นายวัฒนา รัตนวิจิตร	๒๒. นายวิจิตร ศรีสอ้าน
๒๓. นายวิมลสิทธิ์ หรยางกูร	๒๔. นายวีระ ปิตรชาติ
๒๕. นายศิริ เกวลินสฤกษ์	๒๖. นายอรุณ ชัยเสรี

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (ถ้าหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาปนาปี พ.ศ. ... ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พิชัย วาสนาส่ง
(นายพิชัย วาสนาส่ง)
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

(นายจिरยศ สวัสดิ์ทรกุล)
หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑
กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๕๑๕๗๑, ๒๕๕๑๗๗๕

โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๑

Legislative Institutional Reporting Center

กรุงเทพฯ / วันจันทร์
ประไพ พิรมณี
ศิริธรรม / วันจันทร์

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒ ที่ประชุม ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน (ตามข้อบังคับฯ) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๑๘ บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง
 - ๑.๑ นายพิชัย วาศนาส่ง เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
 - ๑.๒ นายศิริ เกวลินสฤตษ์ เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
 - ๑.๓ พันตรี หม่อมราชวงศ์ทองใหญ่ ทองใหญ่ เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
 - ๑.๔ นางวันเพ็ญ ปานขาว เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
 - ๑.๕ พันตำรวจเอก ไกรสร ศรีศรี เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๒. ที่ประชุมได้แต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ ดังนี้
 - ๒.๑ เรืออากาศตรี ชวพงศ์ ชำนิประศาสน์ นายกสมภาคสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์
 - ๒.๒ นายมติ ตั้งพานิช ที่ปรึกษาศมภาคสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์
๓. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นางวรรัตน์ ดำเนวิวัฒน์ วิทยากร บ กอกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๘ วรรคสาม

LIRT

(๒)

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย

๑) นายพยุ่ง อู่ยกกลิ่น

หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบกฎหมายวิชาชีพ

๒) นายมนัสชัย ชื่นชโลมแสน

หัวหน้างานตรวจสอบกฎหมายวิชาชีพ

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสถานต์

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัติ

๗. ผลการพิจารณา

ที่อว้างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำแปรญัติ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

คณะกรรมการจัดตั้งออก

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑. สมรสภาคินิก

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

(๓)

<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ สมาชิก</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๑'</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ คณะกรรมการ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑ ตรี</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ การดำเนินการของคณะกรรมการ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑'</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑๗</u>	มีการแก้ไข

(๕)

<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ ข้อบังคับสภาพนาฬิกา</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๖ การควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑ ทวิ</u>	มีการแก้ไข

(๖)

<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๒ ตรี</u>	คณะกรรมการวิชาการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๖๓</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๗ การกำกับดูแล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๖</u>	มีการแก้ไข

(๗)

<u>มาตรา ๖๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๘</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๘ บทกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๒</u>	คณะกรรมการการเลือกตั้งออก
<u>มาตรา ๗๓</u>	มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๖ ทวิ</u>	คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๗๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>อัตราค่าธรรมเนียม</u>	มีการแก้ไข

๘. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

ในการเสนอเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สมควรปรับปรุงถ้อยคำใหม่ ความสมบูรณ์และครอบคลุมเจตนารมณ์ รวมทั้งให้ถูกต้องตามหลักวิชาสถาปัตยกรรม จึงมีมติแก้ไขเป็น ดังนี้

“เหตุผล

โดยที่วิทยาการด้านสถาปัตยกรรมมีการพัฒนาขึ้นเนื้อหาและวัตถุประสงค์แตกต่างจากเดิมจนครอบคลุมการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรม ชุมชน เมือง และสิ่งแวดล้อม ให้มีประโยชน์ใช้สอย ความงาม เศรษฐกิจมั่นคง แข็งแรงและปลอดภัย เพื่อสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม เอกอัครราชทูต วิถีวัฒนธรรมและคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ ทำให้รัฐมีภาระที่ต้อง ส่งเสริมและควบคุมดูแลมากกว่าเดิม และการรวมตัวของสถาปนิกในการจัดตั้งองค์การวิชาชีพ ก็ได้นำเนินการมาจนมั่นคงเป็นที่ประจักษ์ในผลงานแล้ว สมควรให้ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมรวมตัวกันตั้งองค์การวิชาชีพเพื่อช่วยรัฐในการ ส่งเสริมดูแลมาตรฐานความรู้ และการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมให้สามารถดำเนินการ และมีการควบคุมใกล้ชิดยิ่งขึ้น เศรษฐกิจรวมทั้งนโยบายเปิดเสรี ทางการค้าและบริการ มี เศรษฐกิจสัมพันธ์ระหว่างประเทศทำให้ต้องเร่งการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมคุณภาพการประกอบวิชาชีพ สถาปัตยกรรมให้พร้อม มี เศรษฐกิจที่จะแข่งขันกับต่างประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

๙. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้นำการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

หมวด ๑
สภาสถาบัน

มาตรา ๗ ให้มีสภาสถาบัน มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้สภาสถาบันเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๘ สภาสถาบันมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม
- (๒) ส่งเสริมความสามัคคีและใกล้ชิดข้อพิพาทของสมาชิก
- (๓) ส่งเสริมสวัสดิการและผดุงเกียรติของสมาชิก
- (๔) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม
- (๕) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการทางด้านวิชาการต่าง ๆ แก่ประชาชน และองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีทางสถาปัตยกรรม
- (๖) ให้คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาด้านสถาปัตยกรรมรวมทั้งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- (๗) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมของประเทศไทย
- (๘) ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- (๒) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
- (๓) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- (๔) รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- (๕) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการตัดกำหนดและการเลิกสาขาวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- (๖) ออกข้อบังคับสภาสถาบันว่าด้วย
 - (ก) การกำหนดลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ (๗)
 - (ข) การรับสมัครเป็นสมาชิก ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

- (ค) การเลือกและการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๒
 - (ง) การออกใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
 - (จ) คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ตรวจตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง
 - (ฉ) คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมแต่ละระดับตามมาตรา ๔๖
 - (ช) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมแต่ละระดับตามมาตรา ๔๗
 - (ข) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
 - (ฅ) มาตรฐานในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
 - (ญ) การประชุมของที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิก
 - (ฎ) การใด ๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้
- ข้อบังคับสภาสถาปนิกนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
- (๗) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาสถาปนิก

มาตรา ๑๐ สภาสถาปนิกอาจมีรายได้ดังนี้

- (๑) ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
- (๓) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของ

สภาสถาปนิก

- (๔) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับหรือสืบทอดหรือได้มาซึ่งมีผู้ให้แก่สภาสถาปนิก
- (๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาสถาปนิก และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

LIRT

หมวด ๒
สมาชิก

มาตรา ๑๒ สมาชิกสภาสถาบันมีสามประเภท ดังนี้

- (๑) สมาชิกสามัญ
- (๒) สมาชิกพิเศษที่ คัดเลือก
- (๓) สมาชิกสหพันธกิตติมศักดิ์

ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑๓ สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม

หรือผู้สมัครในวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่สภาสถาบันรับรอง

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) มีสัญชาติไทย
- (๓) มีความรู้ในวิชาชีพสถาปัตยกรรมโดยได้รับปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร

(๔) มีหนังสือขอรับสถาปนาวิชาชีพที่สภาสหพันธกิตติมศักดิ์

แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาบัน

- (๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็น

การประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาบัน

- (๕) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภา

สถาบัน

สหวิชาชีพที่คัดเลือกได้ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งที่ประชุมใหญ่สหพันธกิตติมศักดิ์

สมาชิกสหพันธสามัญต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพสถาปัตยกรรมและ

มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๔) (๕) และ (๖) ที่กำหนดไว้ใน
ข้อบังคับสภาสถาบัน

สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งที่ประชุมใหญ่สภาสถาบันแต่งตั้ง

มาตรา ๑๔ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสามัญ มีดังต่อไปนี้

- (๑) *มีสิทธิ*แสดงความคิดเห็นในการประชุมใหญ่สภาสถาบัน
- (๒) *มีสิทธิ*ออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่สภาสถาบัน

(๓) แสดงความเห็นและซักถามเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสภาสถาบัน
ซึ่งไม่ขัดต่อคณะกรรมการเพียงพิจารณา และในกรณีที่มีสมาชิกร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป เสนอให้
คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสภาสถาบัน คณะกรรมการต้องพิจารณา
และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบโดยมีชักช้า

(๔) เลือก รับเลือกตั้ง หรือรับแต่งตั้งเป็นกรรมการ

(๕) ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกและค่าบำรุงตามที่กำหนดในข้อบังคับ
สภาสถาบัน

(๖) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัตินี้
สมาชิกที่ตติงศักดิ์สามัญ หรือสมาชิกสหพันธกิจตติงศักดิ์ให้มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียว
กับสมาชิกสามัญ เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ตาม (๒) และ (๔)

มาตรา ๑๕ สมาชิกภาพของสมาชิกย่อมสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะขาดคุณสมบัติตาม
มาตรา ๑๓ สำหรับกรณีสมาชิกสามัญและสมาชิกสหพันธกิจสามัญ แล้วแต่กรณี

(๔) ที่ประชุมใหญ่สภาสถาบันมีมติเพิกถอนการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิก
กตติงศักดิ์

(๕) ไม่ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกหรือค่าบำรุงสหพันธกิจ ๑๕ (๕) ปี
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๖) สภาสถาบันมีมติเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๖๒ ทวิ

มาตรา ๑๖ ให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่สามัญปีละหนึ่งครั้ง
การประชุมใหญ่คราวอื่นนอกจากนี้เรียกว่า การประชุมใหญ่วิสามัญ

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่ตามที่จำเป็น
สมาชิกสามัญอาจขอให้ประชุมใหญ่วิสามัญได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาบัน ในกรณี คณะกรรมการต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันคำร้องขอ

LIRT

มาตรา ๑๘ ในการประชุมใหญ่สภาสถาปนิก ถ้าสมาชิกสามัญมาประชุม ไม่ครบจำนวนหนึ่งร้อยคนและการประชุมใหญ่นั้นได้เรียกตามคำร้องขอของสมาชิกก็ให้งดประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอ ให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกสภาสถาปนิกเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสี่สิบห้าวัน ~~ที่วาระประชุมใหญ่ครั้งต่อไปนี้ ไม่ให้ผู้ซึ่งมีสิทธิเลือกตั้งผู้แทนประชุมครั้งนั้นมาแทนที่ในครั้งต่อไปจนสุดที่ประชุมได้~~ แต่ที่วาระประชุมใหญ่ครั้งนั้นให้ตั้งผู้แทนที่วาระต่อไปแทนที่คนที่ถูกแทนที่ไว้ ~~ที่วาระประชุมครั้งต่อไปนี้~~ และให้ตั้งผู้แทนประชุมใหญ่ที่ไว้ที่เดิมต่อไปนั้น

มาตรา ๑๙ ในการประชุมใหญ่สภาสถาปนิก ให้นายกสภาสถาปนิกเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาสถาปนิกไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาสถาปนิกผู้ทำการแทนตามมาตรา ๓๔ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาสถาปนิกและอุปนายกสภาสถาปนิกไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สมาชิกที่มาประชุมเลือกสมาชิกคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

- มาตรา ๒๐ ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี กิจการอันพึงกระทำได้แก่
- (๑) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีของคณะกรรมการ
 - (๒) พิจารณาและอนุมัติงบประมาณประจำปีของสภาสถาปนิก
 - (๓) ตั้งผู้สอบบัญชีและกำหนดค่าตอบแทนผู้สอบบัญชี

มาตรา ๒๑ ให้มีผู้ตรวจคนหนึ่งหรือหลายคนตามที่ที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกแต่งตั้งจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

ผู้ตรวจมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการแล้วทำรายงานเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิก

มาตรา ๒๒ ในการตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้ผู้ตรวจมีอำนาจเข้าไปตรวจในสถานที่ทำการงานต่าง ๆ ของสภาสถาปนิกในระหว่างเวลาทำงานได้ และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่ผู้ตรวจตามควรแก่กรณี

มาตรา ๒๓ กรรมการ ออนุกรรมการ เจ้าหน้าที่สภาสถาปนิก ลูกจ้าง และตัวแทนของสภาสถาปนิกมีหน้าที่ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งตนเก็บรักษาหรืออยู่ในอำนาจของตนให้แก่ผู้ตรวจ และให้คำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ในกิจการของสภาสถาปนิก ทั้งนี้ เมื่อผู้ตรวจร้องขอ

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่พบว่าคณะกรรมการมิได้ดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานประจำปีหรือดำเนินงานไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือขัดต่อวัตถุประสงค์ของสภาสถาปนิก ให้ผู้ตรวจแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกหรือสมาชิกสามัญตามที่ตนเห็นสมควรเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๓
คณะกรรมการ

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการสภาสถาปนิก ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และมีได้ดำรงตำแหน่ง กณดาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนสิบคน
- (๒) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และดำรงตำแหน่ง กณดาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนห้าคน
- (๓) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญโดยการเสนอชื่อของ สสท/ สหชีพพิชิตหรือรัฐมนตรี จำนวนห้าคน

ในการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการสภาสถาปนิกให้คำนึงถึงสัดส่วนของสมาชิกสาขาต่าง ๆ ด้วย

มาตรา ๒๖ เมื่อได้มีการแต่งตั้งกรรมการและทราบผลการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๕ แล้ว ให้สภานายกพิเศษกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสามวัน และให้ถือว่าวันประชุมดังกล่าวเป็นวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาปนิก อุปนายกสภาสถาปนิกคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาสถาปนิกคนที่สองตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสภาสถาปนิกเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ เภรัญญา ตำแหน่งละหนึ่งคนและอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ hailand โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภาสถาบันมีอำนาจถอดถอนเลขาธิการ ทรัพย์สิน และตำแหน่งอื่นตามวรรคสองออกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

นายกสภาสถาบัน อุปนายกสภาสถาบันคนหนึ่ง และอุปนายกสภาสถาบันคนที่สอง ให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบันพ้นจากหน้าที่ ให้เลขาธิการ ทรัพย์สิน และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสองพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๘ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพศัลยกรรมระดับสามัญสถานีกมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี หรือระดับวุฒิสถานีก
- (๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๒๙ กรรมการให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจะดำรงตำแหน่งเกินสองคราวติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมี การเลือกตั้งหรือแต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๕
- (๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘
- (๓) ลาออก
- (๔) สภาสถาบันกมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม
- (๕) ตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งทั้งหมดและวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน
- (๖) รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๗

LIART

มาตรา ๓๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกผู้มีความสมบัติตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะให้มีการเลือกกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ในกรณีตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งทั้งหมดและวาระของกรรมการเหลืออยู่ตั้งแต่เก้าสิบวันขึ้นไป ให้มีการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่าง

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกหรือเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๑ ทวิ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๕ (๓) ว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะมีการแต่งตั้งแทนหรือไม่ก็ได้ ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๒ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๕ (๑) และ (๒) การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๘ และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๑ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาสถาบัน

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารและดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาสถาบัน
- (๒) สอดส่องดูแลและดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำความผิดฝ่ายในต่อพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ออกระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการใด ๆ ตามที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ประชุมใหญ่สภาสถาบันกำหนดหมาย
- (๔) กำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภาสถาบัน
- (๕) วินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ ซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๒๑
- (๖) ดำเนินการเรื่องอื่น ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของสภาสถาบันหรืออยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาสถาบันตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๓๔ นายกสภาสถาปนิก อุปนายกสภาสถาปนิกคนหนึ่ง อุปนายกสภาสถาปนิกคนที่สอง เลขาริกการ และเหรัญญิก มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) นายกสภาสถาปนิกมีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้แทนสภาสถาปนิกในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

(ข) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ และที่ประชุมใหญ่

สภาสถาปนิก

(ค) ดำเนินกิจการของสภาสถาปนิกให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ

(๒) อุปนายกสภาสถาปนิกคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยนายกสภาสถาปนิกในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาสถาปนิก ตามที่นายกสภาสถาปนิกมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาสถาปนิก เมื่อนายกสภาสถาปนิกไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกสภาสถาปนิกคนที่สองเป็นผู้ช่วยนายกสภาสถาปนิกในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาสถาปนิก ตามที่นายกสภาสถาปนิกมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาสถาปนิกเมื่อนายกสภาสถาปนิก และอุปนายกสภาสถาปนิกคนหนึ่งไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เลขาริกการมีอำนาจหน้าที่

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภาสถาปนิกทุกระดับ

(ข) เป็นเลขานุการในที่ประชุมคณะกรรมการ และที่ประชุมใหญ่

สภาสถาปนิก

(ค) ดำเนินการตามที่นายกสภาสถาปนิกมอบหมาย

(๕) เหรัญญิกมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของสภาสถาปนิก

นายกสภาสถาปนิกอาจมอบหมายให้อุปนายก กรรมการ เลขาริกการ เหรัญญิก หรือเจ้าหน้าที่ของสภาสถาปนิกกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนได้หากันที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

หมวด ๔

การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภาสถาปนิกเป็นประธานในที่ประชุม ในการนี้ให้นายกสภาสถาปนิกไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้อุปนายกสภาสถาปนิกผู้ทำการแทนตามมาตรา ๓๔

เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาสถาบันฯ และอุปนายกสภาสถาบันฯ ไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๕ (๓) มติของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มาประชุม

มาตรา ๓๖ สภานายกพิเศษจะเข้าร่วมการประชุม และชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังสภาสถาบันฯ ในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๓๗ ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนการดำเนินงานและงบประมาณประจำปีเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาสถาบันฯ เมื่อที่ประชุมมีมติเห็นชอบแล้วจึงจะดำเนินงานได้

ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา คำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย หรือด้วยบุคคลและบัญชีรายได้และรายจ่ายประจำปีซึ่งผู้สอบบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีรับรองเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาสถาบันฯ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบคณะกรรมการ

มาตรา ๓๙ ให้มีสำนักงานสภาสถาบันฯ ทำหน้าที่ธุรการต่าง ๆ ให้แก่คณะกรรมการและสภาสถาบันฯ

มาตรา ๔๐ ให้นายกสภาสถาบันฝึกตั้งทั้งหัวหน้าสำนักงานสภาสถาบันฝึก
ตามมติของคณะกรรมการจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย บุคคลวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถ
เสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) คุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๑ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การกำหนดค่าจ้าง
และเงื่อนไขอื่นในการทำงานในหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาสถาบันฝึกให้เป็นไปตามแบบ
สัญญาจ้างที่สภาสถาบันฝึกกำหนด

มาตรา ๔๒ หัวหน้าสำนักงานสภาสถาบันฝึกมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ควบคุมรับผิดชอบงานธุรการทั่วไปของสภาสถาบันฝึก
- (๒) ดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาตผู้คุมขัง *ผู้คุมขัง*
ผู้คุมขัง และทะเบียนอื่น ๆ ของสภาสถาบันฝึก
- (๓) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสภาสถาบันฝึก
- (๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการมอบหมาย

หมวด ๕

ข้อบังคับสภาสถาบันฝึก

มาตรา ๔๓ ร่างข้อบังคับสภาสถาบันฝึกจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะกรรมการ
หรือสมาชิกสามัญ

การเสนอร่างข้อบังคับสภาสถาบันฝึกของสมาชิกสามัญจะกระทำได้เมื่อมีสมาชิก
สามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนรับรอง

ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่สภาสถาบันฝึกเพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับ
สภาสถาบันฝึกที่มีการเสนอตามความเหมาะสมแก่กรณี การพิจารณาร่างข้อบังคับสภาสถาบันฝึก
จะเสนอเป็นวาระจรรยาไม่ได้ แต่ต้องกำหนดเป็นวาระในหนังสือนัดประชุมให้ชัดเจนและเผยแพร่ Thailand
ร่างข้อบังคับสภาสถาบันฝึกที่เสนอไปพร้อมกันด้วย

มาตรา ๔๕ เมื่อที่ประชุมใหญ่สภาสถาบันกึ่งมีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาสถาบันกึ่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสามัญที่เข้าประชุมให้นายกสภาสถาบันกึ่งเสนอร่างข้อบังคับสภาสถาบันกึ่งต่อสภานายกพิเศษโดยไม่มีข้อจำกัด สภานายกพิเศษอาจยับยั้งร่างข้อบังคับนั้นได้แต่ต้องแสดงเหตุผลโดยแจ้งชัด ในกรณีที่มีตัวยับยั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับร่างข้อบังคับที่นายกสภาสถาบันกึ่งเสนอให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับนั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยังร่างข้อบังคับใด ให้คณะกรรมการประชุมอีกครั้งหนึ่งในภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง ในการประชุมครั้งหลังนี้ถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าร่างข้อบังคับนั้นได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษแล้ว

หมวด ๖

การควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้สถาปนิกหรือวิศวกรพร้อมจะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาสถาปนิก

มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมแต่ละสาขามี ๔ ระดับคือ

- (๑) วุฒิสถาปนิก
- (๒) สามัญสถาปนิก
- (๓) ภาควิทยาสถาปนิก
- (๔) ภาควิทยาสถาปนิกพิเศษ

หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมแต่ละระดับให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้างวาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมสาขา นั้น ๆ จากสภาสถาปนิกหรือสถาบันที่สภาสถาปนิกรับรอง หรือผู้ได้รับใบอนุญาต ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา ๔๘ การออกใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา ๔๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาสถาปนิกและถ่ายภาพจากสมาชิกภาพเมื่อใดให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

บุคคลไม่ว่าบรรดาศักดิ์ไม่ว่าชั้นตติยผู้ขอรับใบอนุญาตที่มีประวัติทุจริตหรือไม่ หรือที่ผิดนัดไม่ชำระหนี้

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคลไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท หรือสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน กรรมการผู้จัดการของบริษัทหรือผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคลเป็นผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา ๕๑ บุคคลใดซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมของผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ตักเตือนมีสิทธิกล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้น โดยทำเรื่องยื่นต่อคณะกรรมการสภาสถาปนิก

กรรมการหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
ทำผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมโดยแจ้งเรื่องต่อสภาสถาปนิก

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดลง
เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่ง
วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมดังกล่าวและรัฐวิสามัญประพฤตินี้

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ ทวิ เมื่อสภาสถาปนิกได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ
ตามมาตรา ๕๑ ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๒ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยประธานกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่ง และกรรมการจรรยาบรรณตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณตามมติของที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกจากสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสิบปี
- (๒) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

มาตรา ๕๓ กรรมการจรรยาบรรณให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองคราวติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณใหม่

มาตรา ๕๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ลาออก
- (๒) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๕
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง
- (๔) สภาสถาปนิกมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของ

จำนวนสมาชิกที่ประชุม

มาตรา ๕๕ เมื่อตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการดำเนินการแต่งตั้งผู้สืบทแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการจรรยาบรรณเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะดำเนินการแต่งตั้งผู้สืบทแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือไม่ก็ได้ ให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๕๖ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม วิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการวิศวกรรมศาสตร์

มาตรา ๕๗ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการจรรยาบรรณได้ การปฏิบัติการของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการวิศวกรรมศาสตร์

มาตรา ๕๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และผู้สืบทคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา แต่ถ้าเป็นการมีคำสั่งต่อบุคคลซึ่งมิใช่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษหรือผู้ซึ่งสภานายกพิเศษมอบหมาย

มาตรา ๕๙ ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ ส่งให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

LIRT

มาตรา ๖๐ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์
- (๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินห้าปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๖๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาด ตามมาตรา ๖๐ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดต่อคณะกรรมการ ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ สภาสถาปนิก

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้ทำเป็นคำสั่งสภาสถาปนิกพร้อมด้วยเหตุผลของ การวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๖๒ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ผู้ใดประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพหรือพร้อมจะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมอันเป็นการฝ่าฝืนนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง สภาสถาปนิกที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

มาตรา ๖๓ ทวิ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา ๖๒ ให้สภาสถาปนิกมีมติเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ นั้น นับแต่วันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๖๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ระงับหรือพักใช้ใบอนุญาตซึ่งถูก สั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะยื่นขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลเป็นการเพิกถอน ใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล และพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำ อันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต และห้ามมิให้

บุคคลดังกล่าวเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล
พันธกิจหรือผู้ที่จัดซื้อทรัพย์สินของหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตาม
พระราชบัญญัตินั้นกว่าจะพ้นห้าปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๗
การกำกับดูแล

มาตรา ๖๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของสมาชิกและการประกอบวิชาชีพ
สถาปัตยกรรมควบคุม
- (๒) สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงาน
ของสมาชิก และการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- (๓) สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของ
สมาชิก และจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของ
คณะกรรมการก็ได้
- (๔) สั่งเป็นหนังสือให้สมาชิกกระรับหรือแก้ไขการกระทำใด ๆ ที่ปรากฏว่า
ขัดต่อวัตถุประสงค์ของสมาชิก กฎหมาย หรือข้อบังคับสมาชิก

มาตรา ๖๕ เพื่อปฏิบัติการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๔ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร
หรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา และมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือ
หลักฐานในสำนักงานของสมาชิก หรือในสถานที่ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมได้
ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ
ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง
อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๖ ในการปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ต้องแสดงบัตรประจำตัว
ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๕๘ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒๖/๓๖๗ ๗๒ ผู้ที่ฝ่าฝืนปฏิบัติสขสขสขสข ๒๖ และสขสขสข ๒๗ ตั้งสขสขสขสขสขสข สขสขสขสขสขสขสข

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้ผู้ดูแลของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้แทนของนิติบุคคล หรือผู้ซึ่งมีส่วนในการกระทำความผิดดังกล่าวมีความผิดในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิด ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ให้พยานหลักฐานเท็จ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดแล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในการกระทำความผิดนั้น และสำหรับนิติบุคคลต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบเท่าของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้นด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๔ ให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการตามมาตรา ๒๕ และให้มีอำนาจ ออกข้อบังคับสภาสถาปนิกตามมาตรา ๙ (๖) เท่าที่จำเป็น เพื่อใช้ในการชั่วคราว ข้อบังคับดังกล่าวให้มีผลใช้บังคับจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับนั้น ทั้งนี้ โดยไม่ให้นำ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับ

ให้สำนักงาน ก.ส. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ปฏิบัติ หน้าที่สำนักงานสภาสถาปนิกตามมาตรา ๓๕ และให้นายทะเบียน ก.ส. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพ สถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาสถาปนิกตามมาตรา ๔๓ เป็นการชั่วคราวไปจนกว่าสำนักงานสภาสถาปนิกจะมีบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปด สิบวัน นับแต่วันเริ่มวาระของกรออยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการตามมาตรา ๒๖

การเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๕ ให้กระทำไปแล้วเสร็จ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

LIART

มาตรา ๗๕ ให้ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ประเภทที่สี่สถาปนิก สมาชิกสถาปนิก และวุฒิสถาปนิกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นสมาชิกสามัญของสภาสถาปนิกตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ประเภทใบอนุญาตพิเศษตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ อยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นสมาชิกวิสามัญของสภาสถาปนิกตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามใบอนุญาตหรือพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า ให้สมาชิกภาพของสมาชิกตามวรรคหนึ่งและวรรคสองเป็นอันสิ้นสุดลง เว้นแต่จะสมัครและได้เป็นสมาชิกของสภาสถาปนิกตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรที่ออกจากรวมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้รับรองแล้ว เป็นปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรที่สภาสถาปนิกให้การรับรองตามมาตรา ๕(๑)

มาตรา ๗๖ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประเภทวุฒิสถาปนิก สมาชิกสถาปนิก ภาควิศาปนิก หรือใบอนุญาตพิเศษตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ และใบอนุญาตนี้ยังคงให้ใช้ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมระดับวุฒิสถาปนิก สมาชิกสถาปนิก ภาควิศาปนิก หรือภาควิศาปนิกพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์ตามมาตรา ๒๘ (๑) ให้ถือว่ากำหนดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประเภทสมาชิกสถาปนิก ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นกำหนดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตระดับสมาชิกสถาปนิกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๖ ทวิ คำขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ โดยให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามความในวรรคก่อนเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาสถาปนิกตามความในมาตรา ๗๕ โดยอัตโนมัติ

มาตรา ๗๗ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๘ ให้ถือว่าการกระทำผิดมรรยาทหรือข้อกำหนดและเงื่อนไข ในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่มีกระทำการตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นการประพฤติดังจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการดำเนินการกับผู้กระทำผิดมรรยาท หรือข้อกำหนดและเงื่อนไข ในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไป ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- บุคคลธรรมดา
(ก) ระดับวุฒิสถาปนิก ๗๗๕ ปี	๑๐,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญสถาปนิก	๗,๕๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีสถาปนิก	๕,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีสถาปนิกพิเศษ	๕,๐๐๐ บาท
- นิติบุคคล
- ค่าใบอนุญาตนิติบุคคล ๑๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ที่ขอต่ออายุใบอนุญาต
ก่อนใบอนุญาตหมดอายุ
- บุคคลธรรมดา
(ก) ระดับวุฒิสถาปนิก	๓,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญสถาปนิก	๒,๐๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีสถาปนิก	๑,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีสถาปนิกพิเศษ	๑,๐๐๐ บาท
- สำหรับผู้ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ
ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม
- ๒,๐๐๐ บาท
- นิติบุคคล
- (ก) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต
ก่อนใบอนุญาตหมดอายุ ๓๐,๐๐๐ บาท
- (ข) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต
หลังจากใบอนุญาตหมดอายุ ๕๐,๐๐๐ บาท
- (๓) ค่าหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบ
วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๔) ค่าใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต ๕๐๐ บาท
บุคคลธรรมดา ๕๐๐ บาท
นิติบุคคล ๕,๐๐๐ บาท
- (๕) ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท

เพราะว่า งานของสภาไต่สวนและวิศวกรรมเป็นงานที่มักจะต้องเดินทางไป
 คณะกรรมการต้องขอขอบพระคุณสภาที่ได้กรุณาตั้งคณะกรรมการที่ประกอบด้วย
 ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับงานด้านสถาปัตยกรรม ไม่ว่าจะ
 ผู้ที่มีอาชีพเป็นสถาปนิกอิสระก็ตาม เป็นสถาปนิกในฝ่ายราชการก็ตาม และสถาบัน
 ซึ่งเป็นผู้ผลิตสถาปนิกออกมาประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม รวมทั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐ
 ที่ได้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมดูแลควบคุมวิชาชีพสถาปัตยกรรม เพราะปรากฏว่า
 ได้มีคณะบดีของมหาวิทยาลัยที่เข้ามาเป็นกรรมการทั้งสิ้น ทั้งอดีตและปัจจุบันถึง
 ๕ ท่านด้วยกัน และนายกสมาคมสถาปนิกปัจจุบัน ๑ ท่าน เป็นอดีต ๒ ท่าน นอกจากนั้น
 ก็เป็นนักวิชาการด้านการศึกษา เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย จึงประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ
 สาขาต่าง ๆ อย่างพร้อมเพรียง ที่ประชุมจะได้พิจารณาให้กระผมได้ทราบเรียน
 ที่ประชุมว่า เราได้ตั้งข้อพิจารณาในการที่จะให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านเป็น ๔ แนวทาง
 ด้วยกันคือ จะต้องเอื้อกับผู้ที่เป็นผู้จบจากสถาบันการศึกษาใหม่ ๆ กฎหมายฉบับนี้
 จะต้องให้ประโยชน์และให้ความเป็นธรรมต่อสถาปนิกที่ฝ่ายราชการ ให้ประโยชน์
 ต่อสถาปนิกที่ประกอบวิชาชีพ และให้เจ้าหน้าที่ที่งานเมืองที่ต้องทำการกำกับดูแล
 งานทางด้านนี้โดยสมบูรณ์ด้วย คณะกรรมการวิสามัญได้ทำรายงานเสนอไปตาม
 รายงานที่ได้ส่งไปให้ท่านได้อ่านแล้ว กระผมจะไม่ทราบเรียนให้ในรายละเอียดที่
 มากไปกว่านี้แล้ว นอกจากจะได้เรียนให้ท่านได้ทราบว่า ได้มีบางส่วนของพรอง
 ไปบ้าง ในหน้าที่ ๖ มาตรา ๑๕ (๕) คำที่เพิ่มขึ้นคือ “โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรตามที่
 กำหนดไว้ในข้อบังคับ” กระผมขอทราบเรียนท่านประธานฯ ขอเพิ่มคำว่า “ข้อบังคับ
 สภาสถาปนิก” เพื่อให้ชัดเจนว่า เป็นข้อบังคับของสภาสถาปนิก ไม่ใช่ข้อบังคับอื่นใด
 หรือข้อบังคับอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง อีกส่วนหนึ่งคือ ในหน้า ๑๘ มาตรา ๖๒ ให้มีคำ
 เถินไปที่ฝ่ายร่างพระราชบัญญัติวิศวกรรมได้ตัดออกไป ซึ่งฝ่ายร่างพระราชบัญญัติ
 สถาปนิกก็เห็นว่า น่าที่จะได้ตัดออกเหมือนกันก็จะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม
 ควบคุม ตัดคำว่า “อันเป็นการฝ่าฝืน” คงอ่านได้ความว่า “พร้อมจะประกอบวิชาชีพ
 สถาปัตยกรรมควบคุมนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง” ตัดคำนั้นออกไปก็จะตรงกันเหมือนกัน
 กับร่างพระราชบัญญัติที่ทางวิศวกรรมได้แก้ไขไปแล้ว ในส่วนอื่น ๆ ที่กระผมอยากจะ

กราบเรียนให้เสร็จไปในคราวเดียวกันด้วยก็คือ ข้อเสนอที่คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก ได้ขอปรับปรุงถ้อยคำในเหตุผลที่นำหน้าร่าง
พระราชบัญญัตินี้ โดยเห็นความเห็นของทางด้านนักวิชาการ และเป็นความเห็น
ของวงด้านผู้ประกอบการวิชาชีพ เช่น สถาปนิกกรมยาก็จะชี้ชัดว่า เรื่องของชุมชนและ
เรื่องในเมือง ๒ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากกว่าที่จะพิจารณาว่า เป็นสถาปัตยกรรมผังเมือง
แต่อย่างเดียว เพราะชุมชนจะเล็กใหญ่หรือเมืองเล็กเมืองใหญ่ ก็เป็นเรื่องคนละเรื่องที่ต้อง
ออกแบบทั้งนั้น-----

ที่เพิ่มคำว่า “แข็งแรงและปลอดภัย” เข้าไป ซึ่งแต่เดิมไม่มีอยู่ที่เนื่องจากเห็นว่าความปลอดภัยอันมาจากการออกแบบในทางสถาปัตยกรรมนั้น บัดนี้มีบทบาทสำคัญมาก ยกตัวอย่างเช่น การออกแบบถนนหนทางที่เกี่ยวกับผังเมืองซึ่งทำไปแล้วเกิดความไม่ปลอดภัยในการใช้ถนนหนทางจึงเพิ่มคำว่า “แข็งแรงและปลอดภัย” คือ ทั้งมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย และในปัจจุบันนี้วิชาสถาปัตยกรรมเข้าไปเกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบของสังคมอยู่มากจึงได้เพิ่มคำว่า “สังคม” เข้าไปในเหตุผลด้วย ส่วนที่เพิ่มคำว่า “รัฐ” นั้นเดิมเขียนว่า ทำให้มีภาระต้องส่งเสริมและควบคุม “ทำให้” นี้ไม่รู้ว่าเป็นผู้ทำให้ ก็ต้องให้แน่ชัดว่า รัฐเป็นผู้ทำให้ คือรัฐเป็นผู้ต้องรับภาระในการส่งเสริมและควบคุมอะไรต่าง ๆ อย่างที่ได้เพิ่มเติมไป นอกจากนั้นก็เป็นการเน้นถ้อยคำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนการแก้ไขอื่น ๆ นั้นก็คงจะอย่างเดียวกับพระราชบัญญัติวิศวกรที่ผ่านไปแล้วเกือบจะทุกตัวอักษรตรงกันเกือบหมด เว้นแต่สิ่งที่เกี่วข้องทางด้านสถาปัตยกรรมเท่านั้นที่จะต้องรักษาข้อความที่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทางสถาปัตยกรรม กระผมขอกกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ท่านกรรมาธิการซึ่งได้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายก็อยากจะได้ให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมบางประการก่อนหน้าที่จะขอให้ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพได้แสดงความคิดเห็นต่อไป ท่านกรรมาธิการพหุครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายพชร ยุติธรรมดำรง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พชร ยุติธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตเพิ่มเติมจากที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ขอแก้ไขคำผัดนั้น ยังมีอีก ๒ มาตราซึ่งได้มีข้อความตกและเกินไป ขออนุญาตท่านสมาชิกฯ อยู่ในหน้า ๘ มาตรา ๑๕ วรรคท้ายที่เพิ่มเติมเข้ามาว่า “ในการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการสภาสถาปนิกให้คำนึงถึงสัดส่วนของสมาชิกสาขาต่าง ๆ ด้วย” ถ้อยคำที่ตกไปก็คือว่า “ในการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการสภาสถาปนิกให้คำนึงถึงสัดส่วนของสมาชิกสามัญ เดิมคำว่า “สามัญ” เข้าไปท้ายคำว่า “สมาชิก” หน้าคำว่า “สาขาต่าง ๆ” ด้วย เพราะฉะนั้นข้อความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ จะอ่านได้ความดังนี้ “ในการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการสภาสถาปนิกให้คำนึงถึงสัดส่วนของสมาชิกสามัญสาขาต่าง ๆ ด้วย” อีกมาตราหนึ่งอยู่ในหน้าที่ ๑๐ มาตรา ๓๑ (๒) คำว่า

“(๒) สอดส่องดูแลและดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัตินี้”
ถ้อยคำคำว่า “ต่อ” เป็นคำเกินเข้ามา ขออนุญาตตัดคำว่า “ต่อ” ด้วย ฉะนั้นข้อความที่แก้ไข
จะเหลือเพียงว่า “(๒) สอดส่องดูแลและดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำการฝ่าฝืน
พระราชบัญญัตินี้” ขอให้คุณท่านประธานฯ ครี

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการมารับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข กำปารภก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ คณะกรรมการคัดออก

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตเรียนถามคณะกรรมการใน มาตรา ๕ ซึ่งคณะกรรมการคัดออก มาตรา ๕ กำหนดว่า “กรรมการ กรรมการ จรรยาบรรณ และอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิได้รับ เกียรติประมุขกรรมการ ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงิน บางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย” ข้อที่ได้คัดออกแล้วจะทำให้มีผลก็คือ กรรมการ ไม่ว่าจะเป็นกรรมการ กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิ ได้รับเกียรติประมุขใช่ไหม หรือว่าไม่จำเป็นต้องได้รับตามงบประมาณรายจ่าย ผลที่เกิดขึ้น เป็นอย่างไรครับท่านประธานคณะกรรมการหลังจากตัดมาตรานี้ออกไป

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน กรรมการ เหตุผลที่คณะกรรมการได้ตัดมาตรานี้ เนื่องจาก ว่า การจัดตั้งองค์กรสภาสถาปนิกไม่ได้กำหนดให้เป็นส่วนราชการหรือว่าเป็นหน่วยงาน ของรัฐในลักษณะอื่น ๆ เพราะฉะนั้นในฐานะนี้ก็ไม่สามารถจะรับงบประมาณเพื่อประชุม ได้อยู่แล้ว จึงคิดว่าไม่จำเป็นต้องเขียน

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไป

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ สถาปนิก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข หมวด ๒ สมาชิก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณณรงค์

นายณรงค์ ปฏิบัติสกรกิจ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม ณรงค์ ปฏิบัติสกรกิจ สมาชิกวุฒิสภา กระผมไม่ได้อภิปรายตรงที่แก้ไขไว้ แต่
 จะขอถามความรู้จากคณะกรรมการนิคหนึ่งใน (๘) ว่า ลักษณะต้องห้ามที่ว่า
 “ไม่สมประกอบ” นั้นมีความหมายกว้างขวางอย่างไร ถ้าจะให้หมายถึงคนพิการ มีคำ
 พิการ ใซ้อยู่แล้ว ทำไมไม่ใซ้ตรงนั้น กระผมต้องการเพียงแต่ว่าบันทึกในหลักฐานไว้ว่า
 ท่านหมายความว่าอย่างไร จะรวมความถึงคนพิการด้วยหรือไม่ ขอบคุณครับ

นายพิชัย วาสนาส่ง (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
 ที่เคารพ โดยความเข้าใจของคณะกรรมการนั้นไม่รวมถึงผู้พิการ ความไม่สมประกอบนี้
 เข้าใจว่าเป็นผู้ที่ไม่สามารถจะทำความเข้าใจกับกิจกรรมต่าง ๆ นั้นได้ คือเกี่ยวกับทางด้าน
 ความรู้ความเข้าใจ จะเป็นอย่างนั้นมากกว่า คือถ้าศึกษาไม่ได้ก็ทำอะไรไม่ได้
 เหมือนกัน นั่นก็เท่ากับความไม่สมประกอบ คือไม่สามารถจะศึกษาวิชาการทางด้านนี้ได้
 คงจะเป็นอย่างนั้นมากกว่า ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : น่าจะยังไม่ชัดเจน เพราะถ้าศึกษาไม่ได้ก็ไม่ได้
 ประัญญา

นายณรงค์ ปฏิบัติสกรกิจ : ถ้าเพื่อเป็นอย่างนั้นผมขอให้บันทึกไว้ใน
 รายงานการประชุม ผมพอใจครับ เพื่อที่จะเอาไว้ไปอ้างอิงในคราวหลัง

ประธานวุฒิสภา : คุณณรงค์เสนอว่าอย่างไรครับ

นายณรงค์ ปฏิบัติสกรกิจ : คือถ้าผู้ที่มีความหมายเพียงที่ท่านประธาน
 คณะกรรมการอธิบาย กระผมเห็นว่า ไม่เป็นการกีดกัน แต่ถ้าหมายครอบคลุมถึงคน
 พิการนั้น กระผมคิดว่า อาจจะขัดต่อรัฐธรรมนูญที่ว่า การเลือกปฏิบัติ เพราะจะนั้นอยู่ที่
 การตีความว่าสมประกอบนั้นหมายความว่าอย่างไร แต่ถ้าผู้ที่มีความสามารถ
 นี้จะครอบคลุมถึงคนพิการด้วย เพราะสมประกอบ แต่พจนานุกรมนั้นหมายถึงเป็นคน
 พิการด้วย แล้วแต่ที่ประชุมนี้หรือคณะกรรมการนี้จะตีความหมายความว่าอย่างไร ถ้าเพื่อมี

LIRT

๑๕

. ๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สรุบทุ ๘/๓

บันทึกการประชุมไว้กระผมจะได้นำไว้ใช้อ้างอิงในอนาคต แต่ถ้าเพื่อนั้นهمتต่อการขัดหรือเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ ถ้ากรรมาธิการจะกรุณาตัดออกเสียก็จะเป็นพระคุณขอขอบคุณครับ

- ๘/๑

ประธานวุฒิสภา : ถ้าโดยถ้อยคำจะกว้างกว่าคำว่า คนพิการ แม้ไม่พิการ แต่ไม่สมประกอบก็จะอยู่ในข่ายซึ่งรวมคนพิการด้วยแน่ ๆ ความตั้งใจของคนอธิบายไม่ได้ ทำให้คนที่จะไปตีความในวันหลัง เขาคิดเป็นอย่างอื่นไปได้ เพราะฉะนั้นต้องขึ้นอยู่กับทางกรรมาธิการว่าจะมุ่งหมายอะไร เชิญครับ

นายพิชัย วาสนาส่ง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ เราคงไม่ได้คิดละเอียดไปถึงขนาดนั้น เพราะว่า เป็นที่ยอมรับกันแม้แต่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยแห่งอื่น ก็เคยมีสถาปนิกแขนงด้าน คือแขนงไม่มีเสียงก็ยอมรับให้เข้าไปศึกษาได้จนสามารถได้รับปริญญาไป แล้วที่ทำหน้าที่ในกิจการของสถาปัตยกรรมได้เป็นอย่างดีด้วย ก็ใส่ไม่ได้คิดถึงเรื่องนั้น แต่ไปนึกถึงว่า ไม่เป็นผู้มีจิตเพื่อนไม่สมประกอบ ก็ทางจิตปฏิบัติไม่ได้ในเรื่องทำอะไรไปแล้วไม่เหมาะไม่สม คงจะเป็นอย่างนั้นนะครับ เพราะเราเคยรับกันจนเป็นธรรมดาแล้วว่าจะพิการขาด้วน แขนด้วนหรืออะไรก็ยังไม่เรียนได้ถ้าสติยังเป็นปกติอยู่ คงจะเป็นอย่างนั้นครับ

ประธานวุฒิสภา : ทั้งเอียวรรคไว้ ถ้าจะให้ชัดเจนว่าเป็นเรื่องจิตก็เต็มคำว่า “หรือจิตไม่สมประกอบ” ถ้าอย่างนั้นคงไปได้ครับ

นายพิชัย วาสนาส่ง (ประธานคณะกรรมการ) : ยินดีที่จะเต็มได้ครับ

นายณรงค์ ปฏิบัติสรกิจ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ อย่างที่ท่านประธานฯ ได้กล่าวไว้ นะครับ คนอื่นถ้าจะเอาไปใช้ ถ้าเกิดมีคณบดีคนไหนมีจิตใจที่เก็งเกี่ยวกับคนพิการขึ้นมาไปตีความโดยอ้างพจนานุกรม ก็จะเป็นไปตามที่คณบดีท่านนั้นว่า โดยปกติคณบดีทั้งหลายคงไม่มีเก็งกันนะครับ แต่มนุษย์บางท่านมีก็อดกัน ถ้าไม่ขัดกับระเบียบวิธีการปฏิบัตินี้ นะครับ โปรดคัดออกเสียได้ก็จะเป็นที่พระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ถ้าเดิมอย่างที่กรรมาธิการเขาไม่ขัดข้อง คงจะช่วยให้เสียอะ เขามุ่งไปที่จิตมากกว่า

นายพิชัย วาสนาส่ง (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ด้านนั้นขอให้คิดกันจะได้เป็นความอันเดียวกัน คือไม่ต้องใช้คำว่า “หรือ” ลงไป คำว่า “หรือ” ก็ยังเป็นเรื่องเกินไปได้หรือเป็นไปไม่ได้เหมือนกัน นะครับ ก็จะมีคำว่า “ไม่เป็นผู้มีจิตพินเพื่อนไม่สมประกอบ” ไม่ต้องใช้คำว่า “หรือ” ใส่เข้าไป แต่ว่าเอาตัวหนังสือให้คิดกันเสียก็น่าจะใช้ได้ในครับ กระผมขอหารือครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่ค่อยไว้ใจคนพิมพ์ระยะหลัง ๆ กระโดดไปกลายเป็นคนละตัวไปเลย ก็สุดแต่คณะกรรมการ ถ้าเอาความคิดเห็นอย่างน้อยที่สุดว่า คนพิมพ์เกิดปัญหาขึ้นมาเราจะได้มาเปิดดูรายงานว่าเรามุ่งประสงค์ที่จะให้คิดกันเป็นคำเดียวกัน พอได้ในครับ คุณณรงค์ครับ เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา ผมขออนุญาตเรียนถามคณะกรรมการในมาตรา ๑๘ นะครับ ซึ่งมาตรา ๑๘ นี้เป็นเรื่องของการประชุมใหญ่ ในมาตรานี้บอกว่า ถ้าการประชุมใหญ่นั้น สมาชิกมาไม่ครบองค์ประชุม คือมาไม่ครบ ๑๐๐ คน ก็ให้เรียกประชุมใหม่อีกครั้งหนึ่ง ภายใน ๔๕ วัน ประโยคหลังของมาตรา ๑๘ นั้นได้เขียนว่า ถ้าในการประชุมครั้งหลังนั้น สมาชิกมาเท่าไรก็ได้ถือเป็นองค์ประชุมได้ แต่คณะกรรมการได้ตัดออกในครับ ซึ่งก็เท่ากันมีผลว่า การประชุมครั้งใหม่นั้น ถ้าสมาชิกมาไม่ครบองค์ประชุมอีกก็ต้องเรียกประชุมใหม่ (แล้วถ้าเป็นอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ) นะครับ การประชุมใหญ่ของสภาสถาปนิกโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประชุมใหญ่ประจำปีจะสามารถเกิดขึ้นได้อย่างไร อันนี้ขออนุญาตเรียนถามตามหลักเกณฑ์กฎหมายอื่น ๆ จะมีกำหนดเอาไว้ถ้าเรียกประชุมแล้วมาไม่ครบ ครั้งหลังเรียกอีก มาเท่าไรก็ได้ถือว่าครบองค์ประชุม เพราะฉะนั้นในกระบวนการอย่างนี้จะแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นว่าสมาชิกมาไม่ครบองค์ประชุมได้อย่างไรครับ ขอบคุณครับ

๒๒

๘ (ส. นิติบัญญัติ)

พุทธศักราช ๑๐/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายพิชัย วาศนาส่ง (ประธานคณะกรรมการ) : การเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ถ้าหากว่าจะได้ดูในพระราชบัญญัติวิศวกรรมแล้วก็จะเห็นว่าตัดไปอย่างเดียวกันเมื่อคราวที่แล้ว แล้วก็ไม่มีในที่ทั้งขา เราอาจจะอธิบายให้ฟังได้ว่า ผู้ที่มีอาชีพแล้วมาเป็นสมาชิกในสภาของสถาปนิกอาจจะมีตั้ง ๕,๐๐๐ คน แล้วถ้า ๕,๐๐๐ คนมาประชุมเพียง ๑๐๐ คน ไม่ได้ ก็อย่าเป็นสภาสถาปนิกเสียเลยจะดีกว่า ทางวิศวกรรมก็คิดอย่างเดียวกันคือเป็นองค์กรใหญ่ขนาดเป็นสภาขึ้นมาแล้วยังไม่เอาใจใส่ที่จะมาร่วมประชุมก็ให้ไม่ประชุมกันไปเถอะครับ ก็เลยตัดออก ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เต็ดเต๋ยวดี เชิญต่อไปครับ

นายพนิต ยารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ และ มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ คณะกรรมการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข หมวด ๔ การดำเนินการของคณะกรรมการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ ไม่มี การแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข หมวด ๕ ข้อมบังคับสภาสถาปนิก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ การควบคุมการประกอบวิชาชีพ สถาปตยกรรม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ ทวิ คณะกรรมการ เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ ไม่มี

LIRT

๒๓

๘ (๓. นิติบัญญัติ)

สมุดถ้กษณ์ ๑๐/๒

การแก้ไข มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข
มาตรา ๕๘ มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๑
มีการแก้ไข -----

- ๑๑/๑

มาตรา ๖๒ มีการแก้ไข มาตรา ๖๒ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖๓ มีการแก้ไข หมวด ๑ การกำกับดูแล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข มาตรา ๖๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข มาตรา ๖๗ มีการแก้ไข มาตรา ๖๘ มีการแก้ไข หมวด ๘ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๙ มีการแก้ไข มาตรา ๗๐ และ มาตรา ๗๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๗๓ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๔ มีการแก้ไข มาตรา ๗๕ มีการแก้ไข มาตรา ๗๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๖ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗๗ มีการแก้ไข มาตรา ๗๘ ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ษ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ

ผมมีข้อสงสัยในข้อเพิ่มเติมในอัตราค่าธรรมเนียม ใน (๒) ใน (ก) (ข) (ค) เขียนไว้ว่า “ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ” เสียค่าที่จะต่อก่อนหมดอายุนี้ ๓๐,๐๐๐ บาท แต่ (ข) บอกว่า ต่อเมื่อหมดอายุแล้ว ๕๐,๐๐๐ บาท คำถามก็คือว่า สมมุติว่าก่อนจะหมดอายุสัก ๑ เดือน ก็ไปขอต่อเสีย ๓๐,๐๐๐ บาท หรือก่อนหมดอายุสัก ๓ เดือนก็ไปขอต่อ เสียก็เสีย ๓๐,๐๐๐ บาท ก่อนหมดไปขอต่อ เรื่อย ๆ จะถูกกว่าตอนหมดไปเสีย ๕๐,๐๐๐ บาท [มี] มีความต่างกันอย่างไร ซึ่งผมเข้าใจว่า ถ้าไปขอต่อก่อนหมดอายุจะถูกกว่าตอนหมดอายุ เวลาห่างกันไม่กี่วัน จะเป็นทริค (Trick) ที่ทำให้คนไปต่อก่อนหมดอายุหรือเปล่า เพื่อเสียน้อยลง ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : จะชี้แจงใหม่ครับ เชิญ

นายวิจิตร ศรีस्थำน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม วิจิตร ศรีस्थำน กรรมาธิการ ใน (ก) นั้นต่อก่อน ๓๐,๐๐๐ บาท (ข) คือว่า เมื่อใบอนุญาตหมดอายุแล้วเขาต้องการให้ต่างกันนี้ เพื่อเป็นการลงโทษผู้ที่ไม่ไปต่ออายุ ตามกำหนด จึงกำหนดให้ต่างกัน

ประธานวุฒิสภา : ก็เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ

LIRT

ผมจะขอคิดว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการแก้ไขเป็นวาระที่ ๓
นี้หรือไม่ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ในครั้งนี้นะครับ โดยที่คณะกรรมการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลที่จะต่อท้ายพระราชบัญญัติ มีท่านผู้ใดขัดข้อง
หรือไม่เห็นชอบด้วยกับข้อเสนอนั้นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีในครั้งนี้นะครับ ไม่มีที่ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย
ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การชันสูตรพลิกศพ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวงเงิน
วงเงินที่ต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน
ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/ว.๒๖

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 53/2542
วันที่ ๖ ส.ค. ๕2
เวลา 15.2๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๖ สิงหาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การขึ้นสู่อุทธรณ์)

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๘
อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างถึง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

LIRT

สารบัญ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒
และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

Dr. Sirirak

(นางศิริลักษณ์ บินบัวรุ่งกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดตัวบุคคลผู้เข้าร่วมทำการชันสูตรพลิกศพใหม่ รวมทั้งปรับปรุงวิธีการในการชันสูตรพลิกศพและการได้ส่วนการตายของบุคคลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๕๐)

(๒) กำหนดความผิดสำหรับผู้กระทำการใด ๆ แก่ศพหรือสภาพแวดล้อมในบริเวณที่พบศพ ในประการที่น่าจะทำการชันสูตรพลิกศพหรือผลทางคดีเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งแก้ไขอัตราโทษตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มเติมมาตรา ๕๕๐ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๕๔๙ ตามลำดับ)

เหตุผล

เนื่องจากในทางปฏิบัติ การชันสูตรพลิกศพมักกระทำโดยพนักงานสอบสวน ร่วมกับเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขประจำท้องที่หรือแพทย์ประจำตำบลแทนแพทย์ ซึ่งอาจทำให้ระบบการตรวจสอบพยานหลักฐานทางนิติเวชไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ และอาจก่อให้เกิดความผิดพลาดในกระบวนการวินิจฉัยถึงสาเหตุและพฤติการณ์ที่ทำให้เกิดการตายขึ้น อีกทั้งการชันสูตรพลิกศพในกรณีที่ความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ยังขาดการตรวจสอบและถ่วงดุลกันของผู้ร่วมทำการชันสูตรพลิกศพอย่างแท้จริง นอกจากนี้ วิธีการในการชันสูตรพลิกศพและการได้ส่วนการตายของบุคคลยังเป็นไปอย่างล่าช้าและมิได้คุ้มครองสิทธิของผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นญาติของผู้ตายอย่างเพียงพอ ฉะนั้น สมควรแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเรื่องดังกล่าว

โดยกำหนดตัวบุคคลผู้ร่วมทำการชันสูตรพลิกศพเสียใหม่ กล่าวคือ ให้พนักงานสอบสวนทำการชันสูตรพลิกศพร่วมกับแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ แพทย์ประจำโรงพยาบาล และแพทย์ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ตามลำดับ และให้พนักงานอัยการและพนักงานฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการชันสูตรพลิกศพด้วยในกรณีที่มีความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ รวมทั้งปรับปรุงวิธีการในการชันสูตรพลิกศพและการได้ส่วนการตายโดยศาล เพื่อให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว รอบคอบ มีประสิทธิภาพ และคุ้มครองสิทธิของผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นประโยชน์ของผู้ตายมากยิ่งขึ้น และโดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะความผิดขึ้นใหม่ที่ทำการชันสูตรพลิกศพหรือผลทางคดีเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งสมควรแก้ไขอัตราโทษตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีอัตราโทษสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ชั้นสูตร/4

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ

ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๘
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ผู้ใดละเลยไม่กระทำหน้าที่ดั่งบัญญัติไว้ในมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕๐ ในกรณีที่จะต้องมีการชันสูตรพลิกศพ ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่กับแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ซึ่งได้รับอนุมัติหรือได้รับหนังสืออนุมัติจากแพทยสภาเป็นผู้ชันสูตรพลิกศพโดยเร็ว ถ้าแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ดังกล่าวไม่มีหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ใช้แพทย์ประจำโรงพยาบาลของรัฐ ถ้าแพทย์ประจำโรงพยาบาลของรัฐไม่มีหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ใช้แพทย์ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ถ้าแพทย์ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่มีหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ใช้แพทย์ประจำโรงพยาบาลของเอกชนหรือแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมคนหนึ่งคนใดในท้องที่ที่ศพนั้นอยู่ ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนและแพทย์ดังกล่าวทำบันทึกรายละเอียดแห่งการชันสูตรพลิกศพโดยทันที และให้แพทย์ดังกล่าวทำรายงานแนบทำบันทึกรายละเอียดแห่งการชันสูตรพลิกศพด้วยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่อง ถ้ามีความจำเป็น ให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในสำนวนชันสูตรพลิกศพ รายงานดังกล่าวให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนชันสูตรพลิกศพ และในกรณีที่ความตายมิได้เป็นผลแห่งการกระทำผิดอาญา ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนชันสูตรพลิกศพไปยังพนักงานอัยการ เมื่อเสร็จสิ้นการชันสูตรพลิกศพโดยเร็ว

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนแจ้งแก่ผู้มีหน้าที่ไปทำการชันสูตรพลิกศพทราบ และก่อนการชันสูตรพลิกศพ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือญาติของผู้ตายอย่างน้อยหนึ่งคนทราบเท่าที่จะทำได้

ในกรณีที่มีความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ให้พนักงานอัยการและพนักงานฝ่ายปกครองตำแหน่งตั้งแต่ระดับปลัดอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไปแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่ เป็นผู้ชันสูตรพลิกศพร่วมกับพนักงานสอบสวนและแพทย์ตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติในวรรคสองมาใช้บังคับ

เมื่อได้มีการขึ้นสูตรพลิกศพตามวรรคสามแล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำสำนวน
ขึ้นสูตรพลิกศพแล้วส่งไปถึงพนักงานอัยการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ให้ทราบเรื่อง ถ้ามี
ความจำเป็นให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้อง
บันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในสำนวนขึ้นสูตรพลิกศพ

เมื่อได้รับสำนวนขึ้นสูตรพลิกศพแล้ว ให้พนักงานอัยการทำคำร้องขอต่อศาลชั้นต้น
แห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่ เพื่อให้ศาลทำการไต่สวนและทำคำสั่งแสดงว่าผู้ตายคือใคร ตายที่ไหน
เมื่อใด และถึงเหตุและพฤติการณ์ที่ตาย ถ้าตายโดยคนทำร้ายให้กล่าวว่าเป็นผู้กระทำร้าย
เท่าที่จะทราบได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน ถ้ามีความจำเป็น ให้ขยายระยะ
เวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็น
ในการขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในสำนวนขึ้นสูตรพลิกศพ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน
อัยการ

ในการไต่สวนตามวรรคห้า ให้ศาลปิดประกาศแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวน
ไว้ที่ศาล และให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ศาลส่งสำเนาคำร้องและแจ้งกำหนด
วันนัดไต่สวนให้สามีหรือภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือญาติ
ของผู้ตายตามลำดับอย่างน้อยหนึ่งคน เท่าที่จะทำได้ทราบก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน
และให้พนักงานอัยการนำพยานหลักฐานทั้งปวงที่แสดงถึงการตายมาสืบ

เมื่อศาลได้ปิดประกาศแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวนแล้ว และก่อนการไต่สวน
เสร็จสิ้น สามีหรือภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือญาติของผู้ตาย
มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลขอเข้ามาซักถามพยานที่พนักงานอัยการนำสืบและนำสืบพยานหลักฐานอื่น
ได้ด้วย เพื่อการนี้ สามีหรือภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล
หรือญาติของผู้ตายมีสิทธิแต่งตั้งทนายความดำเนินการแทนได้ หากมีทนายความที่ได้รับการ
แต่งตั้งจากบุคคลดังกล่าวเข้ามาในคดี ให้ศาลตั้งทนายความขึ้นเพื่อทำหน้าที่ทนายความ
ฝ่ายญาติผู้ตาย

เมื่อศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะเรียกพยานที่
นำสืบมาแล้วมาสืบเพิ่มเติมหรือเรียกพยานหลักฐานอื่นมาสืบก็ได้ และศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
หรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการไต่สวนและทำคำสั่ง แต่ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิของ
ผู้นำสืบพยานหลักฐานตามวรรคแปดที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญอื่นมาให้
ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

คำสั่งของศาลตามมาตรา ๖ นี้ถึงที่สุด แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิฟ้องร้อง และการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล หากพนักงานอัยการหรือบุคคลอื่นได้ฟ้องหรือจะฟ้องคดีเกี่ยวกับการตายนั้น

เมื่อศาลได้มีคำสั่งแล้ว ให้ส่วนงานราชการใดส่วนหนึ่งของศาลไปยังพนักงานอัยการ เพื่อส่งแก่พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป ตามแต่กรณี

แพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ให้ทำการชันสูตรพลิกศพ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นตามมาตรา ๖ นี้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะ เดินทาง และค่าเช่าที่พัก ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ส่วนทนายความที่ศาลตั้งตามมาตรา ๖ นี้ มีสิทธิได้รับเงินรางวัลและค่าใช้จ่าบเช่นเดียวกับทนายความที่ศาลตั้งตามมาตรา ๑๗๖."

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา ๑๕๐ ทวิ ผู้ใดกระทำความผิดใดๆ แก่ศพหรือสภาพแวดล้อมในบริเวณที่พบศพก่อนการชันสูตรพลิกศพเสร็จสิ้น ในประการที่น้ำจะทำให้การชันสูตรพลิกศพหรือผลทางคดีเปลี่ยนแปลงไป เว้นแต่จำเป็นต่อกระทำความป้องกันอันตรายก่อนอนามัยของประชาชน หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำความผิดโดยทุจริตหรือเพื่ออำพรางคดี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น"

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ให้มีบังคับแก่การชันสูตรพลิกศพและการใดส่วนหนึ่งสำหรับการตายที่ได้มีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ใช้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานไปยังสืบแก่การชันสูตรพลิกศพและการใดส่วนจนกว่าศาลจะมีคำสั่งถึงที่สุด

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุษกร กลีกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประมุข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๖

ว. ๘ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

สร้อยฎญา ๑๑/๓

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ
นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณา
และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ และตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ
และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

- ๑๒/๓

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดตัวบุคคลผู้เข้าร่วมทำการชันสูตรพลิกศพใหม่ รวมทั้งปรับปรุง
วิธีการในการชันสูตรพลิกศพและการได้ส่วนการตายของบุคคลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐)

(๒) กำหนดความผิดสำหรับผู้กระทำการใด ๆ แก่ศพหรือสภาพแวดล้อม
ในบริเวณที่พบศพ ในประการที่น่าจะทำให้การชันสูตรพลิกศพหรือผลทางคดี
เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งแก้ไขอัตราโทษตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐ ทวิ
และแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๑๕๕ ตามลำดับ)

เหตุผล

เนื่องจากในทางปฏิบัติ การชันสูตรพลิกศพมักจะทำโดยพนักงานสอบสวน
ร่วมกับเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขประจำท้องที่หรือแพทย์ประจำตำบลแทนแพทย์
ซึ่งอาจทำให้ระบอบการตรวจสอบสวนหลักฐานทางนิติเวช ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ
และอาจก่อให้เกิดความผิดพลาดในการวินิจฉัยถึงสาเหตุและพฤติการณ์ที่ทำให้เกิด
การตายนั้น อีกทั้งการชันสูตรพลิกศพในกรณีที่มีความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของ
เจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุม
ของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ยังขาดการตรวจสอบและถ่วงดุลกัน

ของผู้ร่วมทำการชันสูตรพลิกศพอย่างแท้จริง นอกจากนี้ วิธีการในการชันสูตรพลิกศพ และการไต่สวนการตายของบุคคลยังเป็นไปอย่างล่าช้าและมีใ้คุ้มครองสิทธิของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นญาติของผู้ตายอย่างเพียงพอ ฉะนั้น สมควรแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเรื่องดังกล่าว โดยกำหนดตัวบุคคลผู้ร่วมทำการชันสูตรพลิกศพ เสียใหม่ กล่าวคือ ให้พนักงานสอบสวนทำการชันสูตรพลิกศพร่วมกับแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ แพทย์ประจำโรงพยาบาล และแพทย์ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ตามลำดับ และให้พนักงานอัยการและพนักงานฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการชันสูตรพลิกศพ ด้วยในกรณีที่ความตายเกิดขึ้น โดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติตามหน้าที่หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติตามหน้าที่ รวมทั้งปรับปรุงวิธีการในการชันสูตรพลิกศพและการไต่สวนการตายโดยศาล เพื่อให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว รอบคอบ มีประสิทธิภาพ และคุ้มครองสิทธิของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นญาติของผู้ตายมากยิ่งขึ้น และโดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะความผิดขึ้นใหม่ที่ทำให้การชันสูตรพลิกศพหรือผลทางคดีเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งสมควรแก้ไขอัตราโทษตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีอัตราโทษสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งทางคณะรัฐมนตรี
 ได้เสนอต่อวุฒิสภา กระผมคิดว่า เป็นร่างกฎหมายที่มีความสำคัญ เพราะเป็นเรื่องที่
 เกี่ยวข้องกับเรื่องของการชันสูตรพลิกศพ ซึ่งในประเทศไทยเราซึ่งมีปัญหาในการดำเนินการ
 ในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง บอกว่า กรณีที่
 มีการตายผิดธรรมชาติจำเป็นต้องมีการชันสูตรพลิกศพ การตายผิดธรรมชาติก็ได้แก่
 การฆ่าตัวตาย การถูกผู้อื่นกระทำให้ตาย การถูกทำร้ายจนเสียชีวิต การตายโดยอุบัติเหตุ

และการตายโดยวิธีการอื่นซึ่งยังไม่ทราบสาเหตุ ซึ่งทั้ง ๕ กรณีจำเป็นต้องมีการชันสูตร
พลิกศพ แต่เท่าที่ผ่านมาก็ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตี แพทย์ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องทำหน้าที่
ในการชันสูตรพลิกศพก็ ไม่ปฏิบัติหน้าที่อย่างถี่ถ้วน อาจจะเนื่องจากขาดแคลนบุคลากร
ขาดผู้ซึ่งทำหน้าที่ในการชันสูตร แล้วบางทีก็ไม่ทันการ ทำให้เวลาที่จะชันสูตรพลิกศพ
จนทราบสาเหตุการตายที่แน่นอนล่าช้าออกไป และหลักฐานต่าง ๆ ก็เสียหายจนกระทั่ง
ไม่สามารถที่จะหาผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ -----

- ๑๓/๑

และยิ่งไปกว่านั้นก็มีปัญหาสำคัญ เวลาที่เกิดการตายผิดธรรมชาติขึ้นมาจะมีคนเข้าไปเกี่ยวข้องกับศพ อย่างเช่น กรณีเกิดอุบัติเหตุเครื่องบินตกก็จะมีคนเข้าไปเก็บทรัพย์สินต่าง ๆ รวมทั้งดึงเอาจากศพผู้ตาย ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องที่มีกฎหมาย และก็เป็นผลกระทบต่อการชันสูตรพลิกศพอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า หลักการของกฎหมายฉบับนี้น่าจะเป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นเรื่องซึ่งวุฒิสภาน่าจะให้การสนับสนุนเพื่อให้มีการดำเนินงานที่ถูกต้อง และเกินไปตามหลักเกณฑ์สากล กระผมมีประเด็นอยู่ประเด็นหนึ่งที่อยากจะเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐมนตรีที่มานั่งแข็ง คือในมาตรา ๑๕๐ ที่พูดถึงว่า ถ้าต้องมีการชันสูตรพลิกศพให้พนักงานสอบสวนร่วมกับแพทย์ทางนิติเวชซึ่งได้รับวุฒิบัตร ถ้าแพทย์ดังกล่าวไม่อยู่หรือไม่ก็มีใช้แพทย์ประจำโรงพยาบาลของรัฐ ถ้าแพทย์ประจำโรงพยาบาลของรัฐไม่มีหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ใช้แพทย์ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไปเรื่อยจนกระทั่งถึงแพทย์โรงพยาบาลของเอกชน หรือแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมคนหนึ่งคนใด ใญ่ของกระผมก็คือ ในกรณีที่ใช้นิติเวชซึ่งเป็นข้าราชการอย่างไรก็ตาม มีกฎหมายขึ้นมาแล้ว แพทย์ซึ่งเป็นข้าราชการนั้นก็คงจะต้องเข้ามาร่วมมือ แต่ถ้าเราจะไปใช้ถึงแพทย์ของเอกชนจะมีกฎหมายอะไรที่จะไปบังคับว่า เขาจะต้องมาร่วมมือกับตำรวจ และแพทย์ของเอกชนนั้นถ้าร่วมมือแล้วทางราชการจะให้สิทธิประโยชน์ผลตอบแทนที่จะทำให้เขาเกิดความร่วมมืออย่างไร และสิ่งที่กระผมเป็นห่วงในทางปฏิบัติก็คือตำรวจซึ่งทำหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนบางทีก็ให้ความสะดวก เมื่อติดต่อแพทย์คนไหน ได้ก็ใช้แพทย์คนนั้น ซึ่งบางทีก็อาจจะทำให้ขาดความรอบคอบในการตรวจสอบหลักฐานที่สำคัญในการชันสูตรพลิกศพ ไป อันนี้ขอเรียนถามว่า ทางราชการเองได้เตรียมแก้ไขปัญหานี้ไว้อย่างไร และที่สำคัญก็คือควรจะมีแพทย์ที่เชี่ยวชาญด้านนี้โดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแพทย์ทางด้านนิติเวช ซึ่งในภาวะปัจจุบันเข้าใจว่า แพทย์ทางนิติเวชมีอยู่น้อยมาก ทางราชการจะส่งเสริมอย่างไร เพราะเห็นมีปัญหาที่ไว้ก็เรียกหาแพทย์หญิงแพทย์เข้ามาเกี่ยวข้องเป็นประจำ แพทย์อื่นเราได้ฝึกฝนเตรียมเอาไว้เพียงพอแล้วหรือยัง เพราะกฎหมายนี้มีอยู่แล้วบังคับแล้วน่าจะถือแพทย์ลำดับแรก คือแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์เป็นหลัก ซึ่งพูดข้างจังหวัดเองเข้าใจว่า แพทย์ประเภทนี้มีน้อย ก็ขอเรียนถามปัญหาในทางปฏิบัติที่จะให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุกีร์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุกีร์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นกระผมต้องขอบคุณทางรัฐบาลที่ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่เวทีของวุฒิสภา เพราะว่า แต่เดิมนั้นกฎหมายทั่ว ๆ ไปมักจะเป็นกฎหมายที่พิทักษ์สิทธิของคนที่ยังไม่ตาย ก็คือพิทักษ์สิทธิของคนเป็น แต่กฎหมายฉบับนี้นั้นก็คือการพิทักษ์สิทธิของคนที่ตาย หรือพิทักษ์สิทธิของญาติของผู้ตายที่จะได้รับความยุติธรรมจากกระบวนการ อย่างน้อยในการชันสูตรพลิกศพ จริง ๆ สาระสำคัญกระผมคิดว่า มีประเด็นสำคัญอยู่ ๒ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นที่ ๑ เป็นประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ วิจัยได้อภิปรายไปบ้างแล้ว ก็คือกระผมจะขออภิปรายเสริมและถามต่อไปยังท่านรัฐมนตรีด้วย ก็คือเรื่องมาตรฐานในการชันสูตรพลิกศพ ซึ่งแน่นอนล่ะครับแต่เดิมนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงใช้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขไปร่วมชันสูตร หรือชันสูตรเองแล้วมาให้แพทย์ลงนามรับรองว่าการชันสูตรนั้นแพทย์ได้ชันสูตรไปแล้ว ลักษณะเดิม ๆ มักจะเป็นอย่างนั้น แต่คราวนี้ต้องการจะเห็นมาตรฐานของการชันสูตรให้ดีขึ้น แล้วก็เรื่องลำดับแพทย์ไว้ ๕ ประเภทด้วยกันที่จะให้มีส่วนร่วมในการชันสูตร แล้วคำว่าตำรวจจะพิจารณาไล่เรียงมาเป็นลำดับ แต่ประเด็นที่กระผมได้ทราบในทางข้อมูลก็คือว่า แต่เดิมในขั้นตอนการพิจารณาของกรมการนิติการของสภาผู้แทนราษฎร ได้มีจดหมายจากกระทรวงสาธารณสุขยืนยันมาว่า มีแพทย์ที่เพียงพอจะมาร่วมชันสูตรได้ แต่ในขั้นตอนของการมาแจ้งต่อวิปหรือคณะกรรมการนิติการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เจ้าหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขบอกว่า เจ้าหน้าที่ไม่พอ หมอไม่พอ แล้วจดหมายที่ยืนยันมาทางสภาผู้แทนราษฎรนั้นบอกว่า ที่ยืนยันมาคราวนั้นบอกว่า พอ นั่นก็เพราะว่า เป็นการชันสูตรที่คิดว่าเอาศพมาชันสูตรที่โรงพยาบาลจังหวัด แต่กรณีต้องไปชันสูตรในที่เกิดเหตุเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์จะไม่พอใน ๕ ประเภทเหล่านี้ ตามต่อไปก็คือว่า จำนวนหมอต้งประเทศ ๑๘,๐๐๐ คน เฉลี่ยกระจายตามอำเภอประมาณ ๒ คนเศษ ๆ ต่อ ๑ อำเภอ นัยเหมือน ๆ ก็จะต้องบอกว่า แม้ว่าจะมีหมอ ๕ ประเภท ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจะพยายามโน้มน้าว รวมทั้งเอกชน คลินิกต่าง ๆ ด้วย ไปร่วมชันสูตรก็จะเป็นไปไม่ได้ ยืนยันมาอย่างนั้นนะครับ คำสุดท้ายก็อยากจะถามว่า ข้อมูลที่ได้ยืนยันมาข้างต้นที่เป็น

๓๒

๘ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๑๓/๓

จดหมายจากทางการยื่นเข้ามาในขั้นตอนของสภาผู้แทนราษฎรว่า เพียงพอนั้น จัดต่อกรมา
ซึ่งแจบล่าสุดของเจ้าหน้าที่กระทรวงเองว่า ไม่เพียงพอ ประเด็นนี้ได้ในประเด็นที่ ๑ อยากรจะ
ถามว่า คำตอบจริง ๆ อยู่ที่ไหน พอหรือไม่พอกันแน่ เพื่อจะได้เป็นประเด็นในการพิจารณา
แก้ไขในมาตรา ๔ ต่อไป

ประเด็นที่ ๒ ที่กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญและสั่งผมจับตามองมาก แล้วก็
ชัดเจนว่า ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มาจากเหตุการณ์ของการวิสามัญฆาตกรรมโจ ค่านช้าง ที่
จังหวัดสุพรรณบุรี กฎหมายฉบับนี้จึงถูกนำขึ้นมา กฎหมายฉบับนี้ในประเด็นของการ
วิสามัญฆาตกรรมนั้น ชัดเจนครับที่พยายามจะมีเนื้อหาที่จะให้ส่วนต่าง ๆ ของสังคมเข้าไป
มีส่วนร่วมในการชันสูตรพลิกศพ คือเดิมไม่ใช่เป็นตำรวจอย่างเดียว ขณะนี้องค์ประกอบจะ
ต้องเพิ่มเป็นอัยการด้วย พนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับปลัดอำเภอขึ้นไป แพทย์ผู้
ญาติเท่าที่จะหาได้เข้ามาเกี่ยวข้องในการร่วมชันสูตร-----

- ๑๔/๑

เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้เป็นประเด็นที่กระผมว่าค่อนข้างสำคัญมาก ระบุไว้ในวรรคสามของมาตรา ๔ ของร่าง พ.ร.บ. ฉะนั้น ประเด็นวิสามัญฆาตกรรมเป็นประเด็นซึ่งกระผมเองโดยส่วนตัวเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ส่วนต่าง ๆ ทั้งหมดเหล่านี้เข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาด้วยกันเพื่อให้ผู้ตายได้รับสิทธิในการคุ้มครองที่ยุติธรรมจากการชันสูตรในเบื้องต้น เพราะฉะนั้นประเด็นที่ ๒ ไม่ใช่เป็นประเด็นคำถาม แต่เป็นประเด็นของการยืนยันว่าเห็นด้วยที่จะให้ส่วนต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการชันสูตร แต่ประเด็นที่ ๑ ในเชิงของมาตรฐานต้องการที่จะได้แพทย์ ๕ สาขาเข้ามาเกี่ยวข้อง เข้ามาช่วย ไม่ว่าจะเป็นสาขาใดสาขาหนึ่งนั้น ข้อมูลนั้นยังไม่ตรงกันครับว่า เพียงพอหรือไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นขอคำยืนยันจากท่านรัฐมนตรีอีกครึ่งหนึ่งว่า ตามวรรคหนึ่งของมาตรา ๔ หมอจะเพียงพอหรือไม่ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการชันสูตร ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกษม

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านผู้เป็นประธานฯ ที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม โดยรวมแล้วการแก้ร่าง พ.ร.บ. ฉะนั้นของรัฐบาลนั้นเป็นเรื่องที่สมควรให้การสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะประเด็นในเรื่องที่เพิ่มบุคลากรส่วนงานต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการชันสูตรพลิกศพในกรณีที่จะต้องมีการชันสูตรพลิกศพนั้น ประเด็นที่สำคัญที่จำเป็นในการชันสูตรพลิกศพ คือเรื่องที่กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องกฎหมายฉบับปัจจุบันที่กำหนดระยะเวลาในการไตสวนชันสูตรพลิกศพนั้นเรียกได้ว่า ไม่มี เพราะฉะนั้นทำให้กระบวนการครั้งนี้ล่าช้าเป็นที่เดือดร้อนของญาติผู้ตาย และพี่น้องประชาชนเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นโดยรวมแล้ว ขั้นตอนต่าง ๆ เพิ่มระยะเวลาการกำหนดเวลาให้แน่นอนนั้นเป็นเรื่องที่ดีอย่างยิ่ง แต่ท่านประธานฯ ครับ กระผมมีข้อพิจารณาที่ขอโอกาสจะได้รื้อคำอธิบายเพื่อความชัดเจนในทางปฏิบัติ ในกรณีมาตรา ๔ คือแก้ไขมาตรา ๑๕๐ ในวรรคหก วรรคหกที่บัญญัติไว้ว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๐ ที่แก้ไขใหม่” ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานอัยการ” ถ้ามองภาพแล้วประเด็นปัญหาความพ้องกับคำสั่งของพนักงานอัยการที่จะสั่งพนักงานสอบสวนในมาตรา ๑๕๐ นั้นมองว่า อาจจะเกิดความขัดแย้งได้ พนักงานอัยการนั้นจะไปรู้การไตสวนชันสูตรพลิกศพในขั้นตอนไหน

จะสั่งพนักงานสอบสวนให้ปฏิบัติตามมาตรานี้ทั้งหมดในส่วนใดบ้าง เพราะฉะนั้นตรงนี้น่าจะเป็นประเด็นปัญหาที่ควรได้รับความกระจ่างเพื่อการพิจารณาจะได้อำนาจในลำดับต่อไป ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณทองดีครับ

นายทองดี นิงรัมย์ : กราบเรียนท่านประธานฯ สม นายทองดี

นิงรัมย์ คนบ้านนอกครับ ไม่มีแพทยครับ ผมอยากจะทราบว่ากฎหมายฉบับนี้อ่านแต่แพทย์มาทำ แพทย์เดียวนี้มีอยู่ทุกตำบลหรือยัง ถ้าผมตายห่างไกลกว่าจะมาเจอแพทย์ผมไม่เนาหรือ นี่คือข้อสังเกต ฉะนั้นขอฝากตรงนี้ไว้ด้วย ใครจะเป็นกรรมการและที่ ๒ ต้องได้รับคำสั่งจากพนักงานอัยการ แล้วผมตายอยู่กลางทุ่ง อยู่ป่าคงผมจะไปรับคำสั่งจากอัยการที่ไหน ผมมาแจ้งตำรวจชั้นสุตรพลิกศพ อันสุดท้าย เมื่อก่อนเรามีแพทย์ประจำตำบลค่อนข้างน้อย แต่ตอนนี้กฎหมายฉบับนี้ไม่ให้มีแล้ว แพทย์นิเวศจับสักกี่คนในประเทศไทยและอยู่ไหนบ้าง นี่คือปัญหา ฉะนั้นแทนที่จะดีขึ้น กลับให้ช้าลง ต้องวิ่งหาแพทย์ วิ่งหาคน การชันสูตรมีหลายกระบวนการ ฉะนั้นตรงนี้น่าที่เดือดร้อนที่สุดคือญาติผู้เสียชีวิตขอฝากไว้ด้วยใครจะเป็นกรรมการก็กรุณาเหตุผลตรงนี้ด้วย เพราะผมอยู่กลางดงกลางดอย ผมจะไปหาใครที่ไหน กว่าจะมาได้แต่ละคนมาชันสูตรแทนที่จะพลิกศพ อันนี้ขอฝากไว้ ฉะนั้นผมจึงให้ท่านทั้งหลายที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องการชันสูตรพลิกศพ ขนาดเอาแพทย์ประจำตำบลแล้วยังหายาก ขณะนี้ยังจะเอาแพทย์ที่จบสาขานิเวศมาอีกยิ่งไปใหญ่เลย แทนที่จะดี ชาวบ้านจะได้รับความคุ้มครอง ชาวบ้านจะได้รับความยุติธรรม และความสะดวกสบายกลับทุกขันธ์หนักกว่าเก่า ซึ่งสร้างปัญหาในกฎหมายฉบับนี้ด้วยครับ ขอเรียนฝากไว้แก่นี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขออนุญาตเรียนตอบท่านสมาชิกฯ ที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน และมีคำถามบางประเด็น ซึ่งจะขออนุญาตเรียนตอบในที่นี้ ส่วนบางเรื่องนั้นคงจะขออนุญาตฝากกราบเรียนในการพิจารณาในขั้นกรรมาธิการต่อไป การปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้~~นี้~~เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล และข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรต่อกรณีการศึกษากรณีที่มีการวิสามัญฆาตกรรมที่อำเภอคำชะอี จังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งนี้ในนโยบายของรัฐบาลนั้น ประสงค์ที่จะปรับปรุงกฎหมายที่ล่าช้าและปรับปรุงกฎหมายให้เป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ข้อจำกัดบางประเด็นในเรื่องเกี่ยวกับงบประมาณและบุคลากรนั้น ทางรัฐบาลและกรรมาธิการ ตลอดจนสภาผู้แทนราษฎรได้คำนึงเสมอ แต่ก็คำนึงแล้วว่า ในการให้สิทธิเสรีภาพ ในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพประชาชน ให้ความเป็นธรรมกับประชาชนนั้น ถึงแม้จะต้องใช้จ่ายงบประมาณและเพิ่มบุคลากรก็จำเป็นต้องกระทำ ถึงอย่างไรก็ตามครับ ในประเด็นเรื่องความเพียงพอของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขหรือของแพทย์ นั้นเป็นประเด็นที่ได้มีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวางอยู่ตั้งแต่ขั้นพิจารณากฎหมาย ตลอดจนในขั้นที่มาพิจารณาในคณะกรรมการ กระผมไม่ทราบว่า เจ้าหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขชี้แจงต่อคณะกรรมการประสานงานวุฒิสภาอย่างไร เพิ่งจะทราบจากท่านสมาชิกฯ ขออนุญาตเอ่ยตาม ท่านวัลลภเมื่อสักครู่นี้ แต่กระผมจะขออนุญาตยืนยันหนังสือที่ชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎร ต่อรัฐบาล และในการชี้แจงต่อกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร ปรากฏตามหนังสือของกระทรวงสาธารณสุข ฉบับลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๑ ฉบับที่ สช ๐๒๐๘/๔๕/๑๐๑๕ ขออนุญาตรบกวนที่จะอ่านเพื่อจะประกอบกรพิจารณาของท่านสมาชิกฯ ครับ “เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. การขึ้นสูตรพลิกศพและการได้ส่วนเกี่ยวกับการตายของบุคคล อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนมาที่ นร ๐๒๐๔/๒๐๔๐ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ หนังสือฉบับนี้มีถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กระทรวงยุติธรรม ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

๓๖

๑. ๘ (ส. นิติบัญญัติ)

อรสา ๑๕/๒

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้แพทย์ทางนิติเวชวิทยา ร่วมในการชันสูตรพลิกศพ ถ้าหาไม่ได้ก็ให้ใช้แพทย์ประจำโรงพยาบาลหรือสาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้ร่วมชันสูตรพลิกศพ จึงขอให้กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้อง หรือส่วนอื่นที่เห็นสมควร เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยด่วน ภายในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๑ ด้วย” ข้อความต่อไปมีว่า “กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เรื่องการชันสูตรพลิกศพ และการไต่สวนเกี่ยวกับการตายของบุคคลตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ อนึ่ง กระทรวงสาธารณสุขไกรขอให้เพิ่มเติมแพทย์ผู้มีหน้าที่ในการชันสูตรพลิกศพเพิ่มเติม คือแพทย์ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เพื่อให้มีแพทย์ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการชันสูตรได้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ในเรื่องการชันสูตรพลิกศพนี้เกี่ยวข้องกับภารกิจของแพทย์ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้ขอให้แพทย์สภาพิจารณาและมีความเห็นด้วย” นี้คือหนังสือของกระทรวงสาธารณสุขครับ ขณะเดียวกัน ได้มีหนังสืออีกฉบับหนึ่งของกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ที่ สธ ๐๒๐๘/๔๕/๑๔๒๒ -----

- ๑๖/๑

ข้อความคือ “กระทรวงสาธารณสุขใครขอเรียนว่า แพทยสภาได้แจ้งความเห็นมายังกระทรวงสาธารณสุขแล้วว่า เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) ดังกล่าว ที่กำหนดให้แพทย์เท่านั้นเป็นผู้ชันสูตรพลิกศพ” นี่คือหนังสือของแพทยสภากับกระทรวงสาธารณสุขได้แจ้งไปยังรัฐบาล และในการพิจารณาชั้นกรรมาธิการก็ได้มีการพิจารณาในส่วนนี้เช่นเดียวกัน และข้อเท็จจริงก็คือปัจจุบันนี้โรงพยาบาลอำเภอทุกอำเภอจะมีแพทย์อย่างน้อย ๑ ท่านประจำอยู่ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลชุมชน กระผมจึงเข้าใจว่า นอกจากจำนวนแพทย์ที่มีอยู่อย่างน้อย ๑ ท่านนั้น เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดซึ่งในกฎหมายฉบับนี้ก็เขียนบอกไว้ก็มาจะเป็นการเพียงพอในส่วนที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้ ถึงอย่างไรก็ตาม นายแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านนิติเวชนั้น ขณะนี้เรายังมีไม่เพียงพอ แต่ในการจัดตั้งกระทรวงยุติธรรมใหม่ซึ่งรวบรวมหน่วยงานเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมมาอยู่ด้วยกันนั้น ได้มีนโยบายและคณะกรรมการได้พิจารณาที่จะให้มีสถานนิติวิทยาศาสตร์ขึ้นมาเป็นระดับนิติบุคคลในกระทรวงยุติธรรมใหม่ ซึ่งในส่วนนี้คาดว่าจะสามารถอบรมหรือผลิตแพทย์ที่มีความรู้เกี่ยวกับด้านนิติเวชเพิ่มขึ้นได้ หนังสือในชั้นพิจารณาของกรรมาธิการนั้น ได้สอบถามผู้ผู้เชี่ยวชาญที่เราได้เชิญมาสอบถามแล้วได้ความว่า แพทย์ปัจจุบันนี้ถ้าอบรมเพิ่มเติมให้มีความรู้ในด้านนิติเวชนั้นก็จะสามารถอบรมได้ในระยะเวลาเพียง ๕ วันเท่านั้น และแพทยสภาออกไปรับรองให้ก็จะสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นแพทย์ทางด้านนิติเวชได้เช่นเดียวกัน ถึงอย่างไรก็ตามคณะกรรมการเรียนเพิ่มเติมว่า ในส่วนของแพทย์เอกชนนั้น ก็ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางในชั้นพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและในชั้นกรรมาธิการ ทั้งนี้ เพราะมีข้อสังเกตของกรรมาธิการบางท่านได้พิจารณาว่า ขณะนี้แพทย์เอกชนบางส่วนยังเดือดร้อนในการถูกควบคุมโดยแพทยสภาไปปฏิบัติหน้าที่ซึ่งไม่ถูกต้องหลายเรื่อง ซึ่งขณะนี้ปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์หลายฉบับเกี่ยวกับเรื่องการขายอวัยวะ เกี่ยวกับเรื่องการทำแท้ง ในส่วนนั้นกระผมคิดว่า ทางแพทยสภาคงจะควบคุมดูแล เพราะแพทย์

เอกชนที่อยู่ในการกำกับดูแลของแพทยสภาอยู่เช่นเดียวกัน เหตุที่มีแพทย์เอกชนเข้ามา
นั้น เพราะปัจจุบันแพทย์ตามโรงพยาบาลเอกชนก็มีจำนวนมาก

ในข้อกังวลของท่านเกษม ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ในมาตรา ๑๕๐ ที่ท่านมี
ข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องอัยการนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ใ้กฎหมายฉบับนี้เราระบุ
ดังกล่าวก็เพื่อต้องการให้อัยการเข้ามามีส่วนกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของ
พนักงานสอบสวนอย่างใกล้ชิด เพราะประเด็นปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นที่ผ่านมา นั้น เป็น
เรื่องที่พนักงานสอบสวนเบื้องต้นไม่ได้มีความละเอียดรอบคอบและความรู้ของแพทย์ที่มี
ความรู้เชี่ยวชาญ บางเรื่องบางครั้งถ้ามีการตรวจพิสูจน์ชั้นต้นโดยรอบคอบแล้วก็จะ
สามารถเห็นหน้าต่อในการทำการสอบสวนหาผู้กระทำความผิดได้อย่างชัดเจน อาทิเช่น
กรณีที่เกิดขึ้น ๒ แม้ถูกอุทธรณ์ ผลของการตรวจพิสูจน์ออกมาปรากฏทีหลังว่า ถูก
ฆาตกรรม และในการชี้แจงของกรมราชการ ขออนุญาตเอ่ยนาม คุณหมอมพรทิพย์ ได้มี
การผ่าพิสูจน์ศพบางศพที่มีการแจ้งว่าอุบัติเหตุโดยรถชน พอผ่าศพแล้ว หรือพอผ่าศพ
แล้วปรากฏพบลูกกระสุนปืนอยู่ในศพนั้น เหล่านี้ถ้าหากเราได้มีกฎหมายฉบับนี้ออก
ไปแล้วอาจจะช่วยแก้ไขปัญหาทั้งหลายทั้งปวงที่เกิดขึ้นซึ่งมีความไม่เป็นกรรมต่อ
ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

ประธานวุฒิสภา : ยังดีใจอยู่ไหมครับ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ~~คือ~~ผมอาจจะพูดเร็วไปสักเล็กน้อยนะครับ ขออนุญาตทวนสักเล็กน้อยว่า ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมซึ่งมานั่งข้างของอยู่ก็ได้พูดถึงจดหมายที่ท่านรัฐมนตรีได้พูดไปเมื่อสักครูเหมือนกัน เราก็กถามว่าจดหมายฉบับนี้เมื่อขึ้นอ่านว่าพอแล้ว ทำไมผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขซึ่งมานั่งในที่ประชุมจึงบอกว่าไม่พอ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขบอกอย่างนี้ครับ บอกว่า จดหมายฉบับนั้นขึ้นอ่านว่าพอ ถ้ามีการชันสูตรโดยเอาศพเคลื่อนมาที่โรงพยาบาล จึงจะมีแพทย์ชันสูตร แต่ถ้าหากให้ออกไปปฏิบัติในท้องที่ ไม่พอ ประเด็นก็คือขัดแย้งกันว่า จดหมายฉบับนั้นตอนที่ขึ้นอ่านมาซึ่งรัฐบาลนั้น บอกว่าเพียงพอ เพราะเอาศพเข้ามา แต่ ณ วินาทีนี้ ~~คือ~~ ตามมาตราต่าง ๆ นี้ต้องไปชันสูตรถึงที่ศพนั้นเสียชีวิตอยู่ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขก็เลยบอกว่า จดหมายฉบับนั้น ~~คือ~~ไม่ถูกต้อง ~~คือ~~คือไม่พอนั่นเอง ถ้าไปชันสูตรถึงสถานที่ ตรงนี้ ~~คือ~~ที่เป็นประเด็น คำถามนี้ไม่ชัดเจนจริง ๆ ส่วนจดหมายฉบับนั้นอ้างว่าพอ ~~หรือ~~เพราะต้องมาชันสูตรในโรงพยาบาล แต่ข้อเท็จจริงคือไม่พอ เพราะต้องไปชันสูตรนอกสถานที่ ตรงนี้ที่เป็นปัญหามากที่ไม่ค่อยเข้าใจนักในเรื่องข้อมูลที่เป็นจริง ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณดำรง

นายดำรง พุฒตาล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ดำรง พุฒตาล ~~คือ~~ อีกลักค่ววุฒิสภาคงจะตั้งกรรมการพิจารณา กระผมมีข้อสังเกตที่จะฝากกรรมการ ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก เกี่ยวกับหน่วยงานที่ชันสูตรพลิกศพ ธรรมชาติของบางหน่วยงานผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานที่ชันสูตรพลิกศพ น่าจะมาจากผู้ที่เชี่ยวชาญทางด้าน การแพทย์การชันสูตรพลิกศพ แต่ในความเป็นจริงบางทีกระบวนการของระบบราชการไทยของบางหน่วยงาน ของบางกรม บางตำแหน่งที่เป็นไปตามยศ ชั้น อาจจะต้องใช้ข้าราชการข้ามหน่วยงานมา แต่ ~~แล้ว~~ในกรณีเช่น ~~คือ~~ กลับกลายเป็นผู้ที่ขาดประสบการณ์ทางด้าน การชันสูตรพลิกศพ แต่ด้วยยศและตำแหน่งวิทยวุฒิให้ ~~คือ~~จะต้องมาดำรงตำแหน่งนี้ หรือวิ่งเต้นเพื่อจะมำดำรงตำแหน่งนี้

และในที่สุดบางหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการชันสูตรพลิกศพ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง กลับไม่ใช่ผู้ที่เชี่ยวชาญในการชันสูตรพลิกศพ ซึ่งเป็นปัญหากับผู้บังคับบัญชา กระผมขออนุญาตฝากกรมการ ได้โปรดคลั่งกรองและให้ความสำคัญประเด็นนี้

ประเด็นที่ ๒ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ๆ ที่ต้องฝากไว้อีกประเด็นหนึ่ง เช่นการพิสูจน์ กระผมไม่ทราบภาษาไทยจะเรียกอะไรนะครับ สายพันธุ์หรืออย่างไร ก็ตาม ดีเอ็นเอ (DNA) อย่างเช่นมีกรณีผู้ตายมีมรดก มีทรัพย์สินสมบัติหลายพันล้าน ถ้าหากว่าการชันสูตรดีเอ็นเอจากคณะกรรมการ จากหน่วยชันสูตรพลิกศพ หรือจากการแพทย์ มาพิสูจน์ว่า นาย ก หรือ นาย ข เป็นทายาทของผู้ตาย ซึ่งไม่มีหลักฐานทางราชการอยู่ว่าเป็นทายาท ผลของการชันสูตรดีเอ็นเอที่จะส่งให้ศาลหรือใครก็ตาม ที่จะตัดสินว่าเป็นทายาท มีผลต่อการรับมรดก ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแล้ว ที่ได้ทราบจากผู้ชันสูตร ผู้มีความรู้ทางด้านนี้ จึงขออนุญาตฝากกรมการไว้ว่า ท่านจะคลั่งกรองอย่างไร จะป้องกันอย่างไร เพราะเรื่องการชันสูตรพลิกศพจะส่งผลกระทบต่อสังคม ต่อการแบ่งมรดก ต่อครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเพชร

นายเพชร ยุติธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายเพชร ยุติธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา ~~ท่านประธานฯ~~ ครีชีพ ต่อประเด็นปัญหา ซึ่งกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่มีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา มาตรา ๑๕๐ เกี่ยวกับกรณีที่มีการชันสูตรพลิกศพ ในครั้งนั้นะครับ ความจริงแล้วกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ กับท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายว่า การแก้ไขกฎหมายมาตรานี้ไม่ใช่ครั้งแรกในระบอบรัฐสภาของเรา ความจริงแล้วกฎหมายมาตรานี้ได้มีการแก้ไขมาครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อปี ๒๕๑๑ แล้วได้มีการใช้กฎหมายนี้มา แต่ว่าในขณะนั้นเมื่อมีการแก้ไขแล้ว ปรากฏว่า การแก้ไขสิ้นสุดแต่เพียงว่า เมื่อมีการชันสูตรพลิกศพ โดยให้พนักงานอัยการเข้าร่วมชันสูตรพลิกศพแล้ว ไม่ต้องยื่นคำร้องต่อศาลอีก ซึ่งตรงนั้นเป็นประเด็นปัญหาข้อขัดข้องว่า เมื่อมีการชันสูตรพลิกศพ โดยเจ้าพนักงานสอบสวน พนักงานท้องถิ่น พนักงานอัยการ ~~แล้วแพทย์ชันสูตร~~ ไม่ได้มีการเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาล ซึ่งอาจจะเป็นเรื่อง

~~ข้อ~~ ข้อบกพร่องในทางปฏิบัติ หรืออาจจะมีประเด็นปัญหาที่ยังเป็นข้อสงสัยอยู่ จึงได้มีการแก้ไขกลับมาเป็นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ ซึ่งใช้ในปัจจุบัน แต่การแก้ไขในครั้งนี้นี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น สมบูรณ์มากขึ้นตรงไหนครับ ตรงที่ว่ามีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการใช้แพทย์ตามวรรคแรกที่ยังเดิมอยู่นั้น ระบุแต่เพียงว่า ให้ใช้แพทย์ประจำโรงพยาบาล ซึ่งแพทย์กระทรวงสาธารณสุขเท่านั้น ถ้าหากไม่มีแพทย์ดังกล่าวนี้ให้ใช้แพทย์ประจำตำบล ซึ่งความบกพร่องในตรงนั้นก็คือ อาจจะมีการใช้บุคคลซึ่งเป็นลักษณะของแพทย์ประจำตำบล ซึ่งอาจจะมีความรู้ความสามารถไม่เท่ากับแพทย์แผนปัจจุบัน ถึงแม้ในทางปฏิบัติจะเป็นการสะดวกแก่พนักงานสอบสวนในการที่จะชันสูตรพลิกศพก็จริงอยู่ครับ แต่ว่าเมื่อชันสูตรพลิกศพไปแล้ว การละเอียดบาดแผล การละเอียดดูพฤติกรรมบางอย่างของศพในขณะนั้นจะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ เป็นปัญหาในลักษณะของทางคดีนะครับ เมื่อมีการแก้ไขมาเป็นมาตรา ๑๕๐ วรรคแรก ในขณะนี้แล้วก็จะเห็นว่า บุคลากรแพทย์ที่ใช้ในการชันสูตรพลิกศพนั้นมีความสมบูรณ์มากขึ้นนะครับ โดยจะเน้นในเรื่องของแพทย์ที่มีความรู้ทางนิติเวชนะครับ ถ้าหากแพทย์ทางนิติเวชไม่มีก็ใช้แพทย์ประจำโรงพยาบาลของรัฐ---

เมื่อแพทย์โรงพยาบาลของรัฐมีหรือทำหน้าที่ไม่ได้ ก็จะใช้แพทย์ประจำพนักงานสาธารณสุข และต่อไปถ้าหากว่าบุคคลดังกล่าวไม่มีหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ ~~ขอ~~ ให้ใช้แพทย์โรงพยาบาลเอกชนหรือผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ในมาตรานี้วรรคแรกจะมีประเด็นปัญหาแต่เพียงว่า แพทย์ซึ่งระดับลำดับ ๑ ลำดับ ๒ ลำดับ ๓ นี้ ~~มี~~ มีอยู่แต่จะไม่ว่าง แล้วก็ให้หันไปใช้แพทย์ที่อยู่ในเอกชนกลับแพทย์เวชกรรม แต่ประเด็นในมาตรานี้ก็มีการแก้ไขในวรรคท้ายของมาตรานี้แล้วว่า การปฏิบัติหน้าที่ของแพทย์ลักษณะเช่นนี้จะต้องมีค่าตอบแทน อันนี้ก็เป็นประเด็นปัญหาซึ่งจะมีการแก้ไข แต่ความทันสมัยประการหนึ่งก็คือว่าในการแก้ไขในครั้งนี้นี้มีการให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ กัปสามี ภรรยา บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือญาติของผู้ตายอย่างน้อย ๑ คนทราบ แต่ความในวรรคสองของมาตรานี้ก็ไม่ได้หมายความว่า จะต้องแจ้งให้ ~~ผู้~~ ตามจนเจือ เท่าที่จะทำได้ ^{หมายถึง} หมายถึงว่าทราบปัญหาแล้ว ในกรณีที่ผู้ตายในขณะนั้นไม่รู้ว่าเป็นใครอยู่ที่ไหน ก็อาจจะต้องละเลยในส่วนนี้ไปแต่ก็ไม่ได้ถือว่าเป็นความผิดปกติกของการสอบสวน แต่สาระสำคัญ ของกฎหมายมาตรานี้อยู่ที่ว่า การกระทำที่ ซึ่ง เกิดจากการตาย โดย การกระทำของเจ้าพนักงาน ซึ่งเราเรียกทั่วไปว่าวิสามัญฆาตกรรมนั้น กระผมว่าสาระสำคัญของมาตรานี้ที่มีการแก้ไขอยู่ตรงนี้ครับ เมื่อมีการตายเกิดขึ้นจากการกระทำของเจ้าพนักงานที่เราเรียกว่าวิสามัญฆาตกรรมนั้น เป็นความเป็นห่วงเป็นใยของสังคมในขณะนั้นซึ่งมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ผ่านมามากแล้ว อย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงไปแล้ว จริงอยู่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะเป็นประเด็นปัญหาเพียงคดีเดียวหรือสองคดี (แต่ว่าประเด็นปัญหานั้นเป็นกรณีศึกษาอย่างยิ่งว่า เมื่อมีการตายเกิดขึ้นจากการกระทำของเจ้าพนักงานแล้ว พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในทางคดีนั้นอาจจะมีข้อบกพร่องในเรื่องของการชันสูตรพลิกศพ การชันสูตรพลิกศพนั้นไม่ได้หมายความว่าแค่เพียงว่าผู้ตายนั้นเป็นใคร แล้วตายเพราะอะไร แต่สาระสำคัญของคดี สาระสำคัญของการชันสูตรพลิกศพนั้นอยู่ที่ว่าลักษณะการตายเป็นอย่างไรร พฤติกรรมแวดล้อมเป็นอย่างไร พยานหลักฐานที่เกิดขึ้นในขณะที่มีการตายนั้นมีพฤติการณ์หรือพยานหลักฐานไม่ว่าจะเป็นพยานวัตถุ พยานเอกสาร หรือพยานอื่น ๆ พยานบุคคลนั้นมีอย่างไร ซึ่งกรณีเช่นนี้เป็นประเด็นสำคัญในกรณีที่มีการชันสูตรพลิกศพและเป็นประเด็นสำคัญในการดำเนินคดี ที่ผ่านมานั้นเราจะเห็นว่าใน

ประเทศไทย(นี้)เมื่อมีการตายเกิดขึ้นจะเห็นว่าพนักงานสอบสวนก็ดี หรือผู้เกี่ยวข้องก็ดี ไม่ได้ให้ความสนใจในการตายพอสมควร เพียงแต่ว่าเมื่อมีการตาย จะเห็นว่ามีการตายเกิดขึ้นจากรอดชนก็ดี หรือการตายเกิดขึ้นจากการกระทำของเจ้าพนักงานก็ดี ก็จะเห็นว่าจะมีมูลนิธิริบมาเก็บศพ ริบมาห่อศพ ซึ่งตรงนี้เป็นประเด็นปัญหาในทางคดีเป็นอย่างยิ่งว่าการตายนั้นเกิดขึ้นอย่างไร ใครทำให้ตาย พยานหลักฐานแวดล้อมในคดีเป็นอย่างไร ซึ่งมีข้อบกพร่องเป็นอย่างมาก ตรงนี้จะเห็นว่าถ้าหากว่าเราจะเห็นในภาพยนตร์หรือในกรณีที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ เราจะเห็นว่าเมื่อมีการตายเกิดขึ้นลักษณะเช่นนี้ ในทางการสอบสวนที่เป็นสากลจะจะมีลักษณะของเส้นลวดหรือผ้าซึ่งว่าห้ามเข้าสถานที่เกิดเหตุ รอดจนกว่าตำรวจ รอดจนกว่าแพทย์ รอดจนกว่าพนักงานอัยการหรือผู้เกี่ยวข้องจะมาชั้นสูตรพลิกศพจนได้สาระสำคัญ เก็บพยานหลักฐานต่าง ๆ โดยพร้อมเพรียงแล้วจึงจะเคลื่อนย้ายศพได้ ประเด็นปัญหาอยู่ตรงนี้ครับ เพราะฉะนั้นเหตุผลที่มีการแก้ไขในมาตรานี้ ในตำหรับกรณีเช่นนี้เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดการตาย หรือการกระทำของผู้ตาย หรือการกระทำของเจ้าพนักงานนั้นมีความสมบูรณ์มากขึ้น มีความโปร่งใสมากขึ้น แต่การดำเนินการเช่นนี้ก็คงจะเป็นภาระของรัฐบาลในการที่จะจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอกับการปฏิบัติหน้าที่ จะต้องมียัง มีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นคณะกรรมการที่มีการสอบสวนกันของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณารัฐวิสภา เมื่อวันอังคารที่ผ่านมา ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นสาระสำคัญจะอยู่ที่ว่าแพทย์ไม่เพียงพอแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่ ตำรวจไม่สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มความสามารถ เพราะว่าจะต้องรอแพทย์ รอพนักงานอัยการ รอผู้เกี่ยวข้อง-----

แต่สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นทุกคนไม่ได้เถียงนะครับว่า การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้ จะทำให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น จะทำให้มีความยุติธรรมมากขึ้น ไม่ได้เถียงกันตรงนั้น แต่จะเถียงกันตรงที่ว่า จำนวนแพทย์ยังไม่พอ จำนวนพนักงานอัยการไม่พอ จำนวนของผู้เชี่ยวชาญยังไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ หรือเป็นในท้องที่ที่ห่างไกลเท่านั้นเอง ในวันที่มีการสอบถามกันในวันนั้นจะมีเพียงหน่วยงานซึ่งเป็นของกระทรวงมหาดไทย นะครับว่า พร้อมทั้งจะปฏิบัติหน้าที่ตรงนี้แล้วร่วมมืออย่างจริงจัง ในประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีได้หยิบยกขึ้นมาวันนี้ ในกรณีที่ท่านวิมลลได้ถามนั้น ก็เป็นเรื่องจริงครับว่า ผู้แทนของทางกระทรวงสาธารณสุขได้มีการหยิบยกประเด็นปัญหาขึ้นมาว่า แพทย์อาจจะปฏิบัติหน้าที่ไม่เพียงพอ เพราะว่า แพทย์จะต้องรักษาคนที่ยังไม่ตาย ประเด็นบอกว่า ท่านชี้แจงว่า แพทย์จะต้องห่วงใยคนที่ยังไม่ตายมากกว่าคนที่ตายแล้ว อันนี้คือข้อความที่เราได้รับฟังในวันนั้น ก็คงจะเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เหตุผลที่ถูกต้องนักว่า กรณีเกิดขึ้นนี้จะเป็นข้อบกพร่องอย่างไร ก็ทำให้เกิดประเด็นข้อสงสัยของคณะกรรมการในวันนั้นว่า ก็ในเมื่อหน่วยงานบางหน่วยบอกไม่พร้อมแล้วกฎหมายฉบับนี้ผ่านมาได้อย่างไรครับ ก็คงจะเป็นประเด็นปัญหาความเป็นห่วงเป็นใยเท่านั้นเอง แต่ผมคิดว่า การแก้ไขกฎหมายมาตรา ๑๕๐ นี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น จะทำให้กระบวนการยุติธรรมได้ดำเนินการกับผู้ตาย ญาติของผู้ตายในด้านสิทธิมนุษยชนมากขึ้น แต่คงจะเป็นห่วงเป็นใยในแง่ของทางปฏิบัติเท่านั้นเองครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณอำนาจครับ

นายอำนาจ สอนอัมสาตร์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ

กระผม อำนาจ สอนอัมสาตร์ เดิมกระผมก็ไม่ได้คิดอะไร แต่ที่ฟังทุก ๆ ฝ่ายแล้ว กระผมก็กำลังคิดว่า กำลังจะเข้าไปสู่ถึงเรื่องคนตายชายคนเป็น หรือไม่ก็กลายเป็นเรื่องเสียก่าแล้วจะเข้าไปให้เสียกอบ เพราะว่า วัน ๒๒ หนึ่งที่เราที่รู้ว่าคุณคิดความต่าง ๆ ที่ท่วมศาล เนื่องจากบุคลากรไม่พอ บุคลากรทางองค์คณะผู้พิพากษาบ้าง ทางอัยการบ้าง ฟังดูแล้ว ถ้าอยากจะทำอัยการไปชั้นสูตรพลิกศพ กระผมก็เห็นด้วยแต่อย่าให้เสียประโยชน์ของ

LIART

ประชาชน ซึ่งกำลังมีคืดความอยู่ที่ศาล ไม่ทราบว่ถ้าหากใช้กฎหมายนี้แล้วรัฐสามารถที่จะจัดตำแหน่งบุคลากร อัยการแผนกพิสูจนัศพบเพิ่มได้หรือไม่ เพื่อจะได้ไม่เสียตำแหน่งอัยการซึ่งจะต้องทำหน้าที่เป็นทนายของแผ่นดินที่นำคืดความต่าง ๆ ไปสู่ศาลสถิตยุติธรรม เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอพูดสั้น ๆ บอกว่า กรุณาคืดดูให้รอบคอบว่า ขาดบุคลากรที่จะให้ความเป็นจริงและความเป็นธรรมแก่ศพบแล้วหรือ ถึงจะต้องมาโยกย้ายบุคลากรอีกหน้าที่หนึ่งไป แต่ถ้าสามารถเสริมสร้างเข้ามาได้กระผมก็ไม่ขัดข้องขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ ผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากว่า ความสำคัญในกระบวนการยุติธรรมนั้นการตายที่ผิดธรรมชาติที่จะก่อให้เกิดปัญหาทางคดีอาญานั้น เป็นเรื่องสำคัญครับที่จะให้ความสำคัญธรรมกับผู้ที่ตาย เพราะว่า ปัญหาทั้งหลายทั้งปวงที่เกิดขึ้นนี้ในทุกวันนี้มันะครับ การชั้นสุดรพพิลศพบนั้นมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางคดีเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการชั้นสุดร เมื่อพิสูจนัศพบแล้วจะมีการขอให้มีการชั้นสุดรพิลศพบขึ้นมาอีก เพราะไม่เชื่อผลแห่งการพิสูจนัศพบในครั้งแรก เนื่องจากว่าแต่เดิมนั้นกฎหมายให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขซึ่งไม่มีความรู้ทางแพทย์อย่างแท้จริงในการที่ชั้นสุดรพิลศพบไปพิสูจนัศพบแล้วในทางความเป็นจริงถ้าอยู่ในห้องที่จะรู้มันะครับ บางทีพนักงานสอบสวนเขียนอย่างไรไปเจ้าหน้าที่สาธารณสุขก็เซ็นรับไปด้วย ไม่ได้มีการชั้นสุดรจริง ๆ นี่ผลที่เกิดขึ้นมาเป็นเรื่องที่เราให้ความเป็นห่วงมากในเรื่องนี้ ถ้าหากว่าได้มีการเปลี่ยนแปลง ฉ้ออย่างน้อยที่สุดเป็นระดับนายแพทย์ ซึ่งมีความรู้ในทางวิชาการอย่างจริงจัง และมีจริยธรรมของแพทย์ที่จะกุมกรออยู่นี้ ผมคิดว่าการทำงานตรงนี้จะเกิดความถูกต้องและยุติธรรมให้แก่ผู้ที่ตายนะครับ หรือว่าญาติของผู้ตายที่จะรู้ถึงสาเหตุพฤติกรรมแห่งการตายที่แท้จริง ผมอยากจะยกตัวอย่างอื่นหนึ่งครับ การชั้นสุดรที่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป มีเรื่องหนึ่งครับมีการยิงกันฆ่ากันตาย พิสูจนัศพบที่กระทำนั้นเอง จากทางขวาทะลุไปทางซ้าย คือพยานบอกว่า ยิงจากทางขวาไปทะลุทางซ้าย แต่การชั้นสุดร

ออกมาด้วยใบแพทย์ใบเดียว ใบรับรองชั้นสูตร บอกว่า ยิ่งเข้าจากทางซ้ายทะลุทางขวา
สาวยกฟ้อง ทั้ง ๆ ที่ข้อเท็จจริงพยานหลักฐานทุกอย่างชัดเจนหมด ว่าคนนี้เป็นคนยังมี
พยานหลักฐานเห็น แต่ผลพิสูจน์ออกมา อันนี้เป็นสิ่งที่เราเป็นห่วงกันมาก แล้วก็ในทูล
ความเป็นจริงนั้นรูปคดีที่เกิดขึ้นนะครับ จากประสบการณ์ที่ผมอยู่ในวงการที่ทำทั้งคดี
อาญา ทั้งแพ่งมานั้น การชั้นสูตรนี้ผมคิดว่า เป็นเรื่องที่ทำให้ความสำคัญที่สุดที่จะทำให้
ผลแห่งการเปลี่ยนแปลงในทางคดีมีมาก-----

เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้การที่รัฐบาลเสนอแก้กฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา อย่างน้อยที่สุดให้
 เจ้าหน้าที่หลายฝ่ายที่มีส่วนเข้าร่วมในการชั้นสูตรพลิกศพผมว่าเป็นการดี เป็นการที่
 ประกันความยุติธรรมในการที่เกิดการตายผิดปกติขึ้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องวิสามัญ
 ฆาตกรรม แต่ผมขอให้มีข้อสังเกตด้วยว่า ที่เจ้าหน้าที่ทั้งหลายมีเจตจำนงนั้นผมคิดว่า
 ถ้าเจ้าหน้าที่ทั้งหลายมีจิตสำนึกในการที่จะสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมแล้ว
 ผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องที่เป็นปัญหา เพราะอย่างน้อยที่สุดแพทย์แต่ละอำเภอที่เป็นนายแพทย์อยู่
 ในโรงพยาบาลชุมชนอย่างน้อย ๒ คน เมื่อการตายโดยผิดปกติอย่างนี้ไม่ใช่มีกันทุกวัน
 อำเภอหนึ่งไม่ใช่ฆ่ากันตายทุกวันหรือมีเหตุตายกันทุกวันเกิดขึ้นที่จะต้องไปชั้นสูตร
 ผมคิดว่า เวลาที่จะทำงานในค่านี้น่าจะมีพอ ไม่ใช่ว่าตลอด ๒๔ ชั่วโมงต้องไปดูแลคน
 หหมด ไม่มีเวลาทำอย่างอื่น แต่ไปเปิดคลินิกที่เปิดได้ ก็ไม่มาที่จะให้เกิดปัญหา
 ในเรื่องนี้ขึ้นมาได้ ~~ฉัน~~ แต่มีข้อสังเกตอันหนึ่งที่คิดว่า กฎหมายฉบับนี้ถ้ากรมการ
 จะพิจารณาแล้ว มาตราเดวิดมี ๒ หน้าครึ่ง ยาวเหลือเกิน มีถึง ๑๒ วรรค ที่จะต้อง
 มาชอกันให้แยกออกมาได้เป็นทวีปขึ้นมา เพื่อที่จะให้ดูด้วยข้างขึ้นในการที่จะ
 ดำเนินการ ~~นั้น~~ ~~นั้น~~ เป็นข้อสังเกตอันหนึ่งว่า มาตราเดวิดมีข้อความเนื้อหาถึง ๑๒ วรรค
 และยาวเหลือเกินที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขในรูปแบบของกฎหมายให้อ่านกันง่าย
 เข้าใจง่าย ~~นั้น~~ เพิ่มวรรค เพิ่มทวิ ~~นั้น~~ หรือตรึงมาอะไรก็ควรจะทำในช่วงนั้นด้วย ~~นั้น~~
 ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เรากิปรายกันพอสมควรแล้ว ~~นั้น~~ ยังมีผู้ใดตั้งใจ
 หรือไม่ ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจง เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
 ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ~~นั้น~~ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรม ดังที่ท่านสมาชิกฯ ได้กรุณาให้ความรู้ ว่า กฎหมายฉบับนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลง
 มาหลายครั้งแล้ว แต่ละครั้งก็มักจะอ้างกันเสมอคล้ายว่า บุคลากรไม่พอ จำนวนคนไม่พร้อม
 อ้างกันอยู่ทุกครั้งตลอดมา กระผมคิดว่า ถึงเวลานี้แล้วข้ออ้างดังกล่าวนี้ น่าจะคลงได้แล้ว
 เพราะการคุ้มครองเรื่องนี้ไม่ใช่คุ้มครองเฉพาะคนตาย แต่คุ้มครองคนเป็น ไม่ใช่ทำให้ตาย

โดยที่ยังไม่น่าจะตาย กรณีวิสามัญฆาตกรรมซึ่งเป็นการกระทำของเจ้าพนักงานนั้น จะต้องมี การตรวจสอบให้ชัดเจนว่า ~~เขา~~จะต้องถูกวิสามัญหรือ^{หรือ} หรือว่า~~เขา~~ถูกทำให้ตาย โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะถ้าเป็นการทำให้ตายโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็นการ กั่นแก่งแล้ว สิทธิทั้งหลายที่จะตกไปยังทายาทก็ย่อมจะต้องมีค่าทดแทน ทายาทย่อม จะต้องได้ และผู้กระทำความผิดจะต้องถูกลงโทษ ตรงนี้เองครับ รัฐบาลจึงให้ความสำคัญ ในเรื่องนี้อย่างมาก และกระผมเชื่อว่า ถึงเวลาที่จะต้องเพิ่มเงินและเพิ่มคนก็ต้องทำ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนทั้งคนเป็นและคนตาย เมื่อกระผมได้ ตรวจสอบคดีแล้ว มีใ้หมายความว่าจะเกิดการกระทำที่จะต้องไปตรวจสอบทุกวันทุกเวลา ประการแรก เรื่องนายแพทย์ กระผมไม่แน่ใจว่า ทำไมเจ้าหน้าที่กระทรวง สาธารณสุขจึงมาชี้แจงต่อกรมการประสานงานของวุฒิสภาอย่างนั้น เพราะหนังสือ ที่ชี้แจงไปยังคณะรัฐมนตรี^{นั้น}คือ หนังสือที่ลงนามโดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุข และรายละเอียดในกฎหมายที่ส่งไปให้กระทรวงสาธารณสุขพิจารณานั้น ก็เป็นกฎหมายที่เสนอต่อสภา และเป็นรายละเอียดที่แพทย์จะต้องออกไปปฏิบัติหน้าที่ นอกสถานที่ ไม่ใช่เข้าเอาศพเข้ามา เพราะการเอาศพเข้ามานั้น^{ก็}คงจะไม่สามารถตรวจ อะไรได้มาก เนื่องจากการเคลื่อนย้ายศพได้เกิดขึ้นแล้ว ตรงนี้เองครับคงจะต้องมีการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงอีกครั้งหนึ่งในการพิจารณาชั้นกรมการ ถึงอย่างไรก็ตาม~~วิธี~~ แต่ละอำเภอก็มีแพทย์อย่างน้อย ๆ ๑ ~~ที่~~ ดังที่กระผมกราบเรียนแล้ว เวลาที่จะไป ชันสูตรพลิกศพ^{นั้น}คงไม่ใช้เวลานาน เพราะปัจจุบันการคมนาคมก็สะดวก อย่างมาก ไปกลับคงไม่เกิน ๑ ชั่วโมง แต่แพทย์เองถ้าออกกฎหมายแล้วไม่ปฏิบัติตามก็คงจะต้อง ถูกดำเนินคดีในฐานะไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ แต่จะมาอ้างการเสียเวลาเพราะต้องไปปฏิบัติ หน้าที่ในคลินิกส่วนตัวนั้นน่าจะอ้างไม่ได้ในส่วนนี้ และขณะเดียวกัน~~นี้~~ จำนวนคดี ที่เกิดขึ้นที่จะต้องไปชันสูตรพลิกศพ^{นี้} กระผมได้ดูตัวเลขแล้ว ปี ๒๕๓๘ ทั้งประเทศ รวมคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรที่เกิดขึ้นจำนวน ๔๒๑ คดี ปี ๒๕๓๙ จำนวน ๓๘๐ คดี ปี ๒๕๔๐ จำนวน ๓๘๖ คดี ซึ่งถ้าจำนวน^{นี้}พนักงานอัยการจะไม่เพียงพอ ก็คงจะพอ

แก้ไขในส่วนนี้ได้ เพราะ ~~หน่วยงานนั้น~~ จะไปชั้นสุดรพลีกศพเฉพาะในกรณีวิสามัญ
ฆาตกรรมหรือกรณีตายโดยการกระทำของเจ้าพนักงานเท่านั้น -----

- ๒๑/๑

อย่างไรก็ตาม ~~ด้วย~~ ขณะนี้จำนวน ~~ที่~~ อัยการก็ยังไม่เพียงพอ ถึงแม้จะไม่ต้องออกไปข้างนอก ในการพิจารณาคดีก็ยังขาดอยู่ เพราะจำนวนอัยการทั้งประเทศ ~~ที่~~ จำนวนเพียงครึ่งเดียวของ ~~ที่~~ ผู้พิพากษา ซึ่งในเรื่องนี้กระผมได้ปรึกษากับท่านอัยการสูงสุดและผู้ใหญ่ใน รัฐบาลหลายท่าน ความจำเป็นจะต้องเพิ่ม ~~ที่~~ อัยการ มีความจำเป็นสูงที่จะต้องเพิ่ม และ ความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาในส่วนอื่น ๆ ถึงการปฏิบัติหน้าที่ของ ~~ที่~~ อัยการที่จะต้องเพิ่ม จำนวนก็จะต้องมี กระผมคาดว่าเมื่อถึงเวลานั้น ~~ที่~~ การขาดแคลน ~~ที่~~ อัยการที่จะไปร่วม ชั้นสุตรพลิกศพก็จะพอแก้ไขไปได้ ท่านประธานฯ ที่เคารพจริง ในส่วนของอัยการพิสูจน์ ดีเอ็นเอ ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านดำรง ได้ให้ความสนใจนั้นจะอยู่คนละส่วนกับการ ชั้นสุตรพลิกศพ แต่ในเรื่องนั้นความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการกระผมคิดว่าในส่วน ผู้รับผิดชอบ กระทรวงสาธารณสุขก็ดี หรือกระทรวงยุติธรรมที่จะต้องดูแลในสถาบัน นิติเวชศาสตร์ที่จะ ~~ที่~~ เกิดขึ้น ~~ที่~~ จะต้องดูแลอย่างใกล้ชิด ~~ที่~~ กระผมขออนุญาตรับข้อสังเกต อย่างอื่นนอกจากนี้ไว้พิจารณาในขั้นกรรมาธิการครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณชวงค์

นายชวงค์ ฉายะบุตร : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ~~ที่~~ กระผม

นายชวงค์ ฉายะบุตร สมาชิกวุฒิสภา กระผมเห็นด้วย ~~ที่~~ ในหลักการที่จะเพิ่มเติมผู้ที่ทำการ ชั้นสุตรพลิกศพ ~~ที่~~ ตามที่ ~~ที่~~ รัฐบาล ~~ที่~~ สนอง อย่างไรก็ตาม กระผมก็ยังมีความเป็นห่วง เพราะว่าการที่ ~~ที่~~ ประเภทตลอดเหมือนกันในช่วงปี ๒ ปีนี้ กระผมไม่เชื่อ ~~ที่~~ ว่ามี แพทย์อยู่อำเภอทุกวัน ไม่เป็นความจริงกับ อำเภอที่กระผมไป ไม่มี อำเภอเจริญ ~~ที่~~ หลาย ๆ อำเภอด้วยกัน แม้แต่แพทย์เอกชน ~~ที่~~ จะให้ไปร่วมชั้นสุตรพลิกศพ ~~ที่~~ กระผมว่าไม่ง่าย ~~ที่~~ ยาก แพทย์ประจำโรงพยาบาลทั้งอำเภอก็มีคนเดียว อย่างนี้เป็นต้น กระผมยังเป็นห่วงตำแหน่งแพทย์ประจำตำบล เราใช้แพทย์ประจำตำบลมาเป็นเวลาช้านานด้วยกัน มีการอบรม กระผมคิดว่ากรมการปกครองน่าจะรับผิดชอบในเรื่องแพทย์ประจำ ตำบล ซึ่งได้ใช้มาตลอด ~~ที่~~ จริงอยู่ ~~ที่~~ มาตรฐานปัจจุบันอาจจะเปลี่ยนไปโดยที่ไม่เอาใจใส่ ~~ที่~~ แต่ความจริงนั้นมีหลักสูตรแพทย์ในการชั้นสุตรพลิกศพ ~~ที่~~ โดยตลอด ~~ที่~~ แล้ว ~~ที่~~ มีการอบรมใน ~~ที่~~ มาตลอดแล้ว ~~ที่~~ กระผมอยากกราบเรียนว่า กระผมไม่ขัดข้องในหลักการที่รัฐบาลเสนอให้มีผู้ที่ทำการชั้นสุตรพลิกศพ ตามหลักแพทย์

ทางนิติเวชศาสตร์ หรือมีแพทย์ประจำโรงพยาบาล หรืออะไรต่าง ๆ แต่อยากจะ^{มี}แพทย์
ประจำตำบลเอาไว้ในเวลาฉุกเฉิน ^{มี}ห่างไกล ^{มี}กระผมทราบว่าเรียนอย่างจังหวัดอำนาจเจริญ
อำเภอไกล ๆ มีที่ไหน^{มี}ด้าน^{มี}ถนน^{มี}ที่มีหมอไป ไม่จริงหรือครับ กราบเรียนอย่างนี้
อย่าเพิ่งไปทิ้งเขาได้ไหม^{มี} ^{มี}เพียงแต่กราบเรียนเท่านั้น^{มี}ครับ ขอพบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็ไปแก้กันในกรรมาธิการก็แล้วกัน^{มี} ^{มี}คิดว่า
สมควรแก่เวลาแล้ว^{มี} ^{มี}ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่^{มี} ^{มี}เชิญลงคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบเป็นเอกฉันท์^{มี} ^{มี}กรรมาธิการครับ

๕๒

ว. ๘ (ส. นิตินบัญญัติ)

ทิพรัตน์ ๒๒/๑

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุทัศน์ เงินหมื่น ขอเสนอกรรมาธิการ
วิสามัญ จำนวน ๒๘ ~~ท่าน~~ ^{ท่าน}

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการวิสามัญ ๒๘ ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} มีท่านผู้ใดเห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เชิญคณะรัฐมนตรีเสนอกับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผม
นายสุทัศน์ เงินหมื่น ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ~~๒๘~~ ^{๒๘} ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ดังนี้
รายนามต่อไปนี้

๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๒. นายบัณฑิต รัตตะนันท์
๓. แพทย์หญิงพรทิพย์ วิจารณ์ันท์
๔. พลตำรวจโท เสรี เดมียเวส
๕. นายเสริมเกียรติ วรรดิษฐ์
๖. นายณรงค์เลิศ สุรพล
๗. นายบุญสนอง บุญมี

ประธานวุฒิสภา : เชิญสมาชิกฯ เสนอเชิญ พลเอก จรัส
พลเอก จรัส กุลละวณิชย์ : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลเอก จรัส กุลละวณิชย์ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมาธิการ จำนวน ๒๒ คน

๑. นายกิริรินทร์ ชัชวาลวงศ์
๒. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๓. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๕. นายนิพนธ์ วิสัชชูยุทธศาสตร์
๖. นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร

LIART

๙. นายเพชร ขุติธรรมดำรง
 ๘. นายไพบูลย์ ช่างเวียน
 ๙. พลตำรวจโท วาสนา เพิ่มลาภ
 ๑๐. นายวัลลภ ตังคณานุก์ชัย
 ๑๑. พลเรือตรี วิหุร แสงสิงแก้ว
 ๑๒. นายวีระชัย สุตรสุวรรณ
 ๑๓. นางสาวศรีสว่าง พ่วงศักดิ์แพทย์
 ๑๔. พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปกล้า
 ๑๕. พลตำรวจโท สมควร หริกุล
 ๑๖. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ
 ๑๗. นางสาวสุรี จุติกุล
 ๑๘. นายสุจรวิต ศรีประพันธ์
 ๑๙. นายอรุณ เผ่าสวัสดิ์
 ๒๐. พันเอกหญิง อัสนีย์ เสาวภาพ
 ๒๑. นายอารีย์ วงศ์อารยะ
 ๒๒. นายอาทิตย์ พิทักษ์คุมพล
 ขอลผู้รับรองครับ
 (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดจะเสนอท่านอื่น

ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีใครครับ กำหนดการปรญัตติครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุทัศน์ เงินหมื่น ขอเสนอปรญัตติ
 ตามข้อบังคับครับ

LIRT

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีอะไรครับ ก็เป็นไปตามนั้น

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

มีเรื่อง ๔ เรื่องที่คณะกรรมการวิสามัญ ขอขยายระยะเวลา

การพิจารณาสำหรับร่างพระราชบัญญัติ ๔ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการเมืองพัทยา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ...
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

เลขที่รับเรื่อง	03404
วันที่รับเรื่อง	16/10/2562
เรื่อง

ที่ ๑๖๖๖/๒๕๖๒

วุฒิสภา
ถนนอุทองใน กท ๑๑๓๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอยกยเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

พยานเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญฯ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา นั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับภาวะเงินวุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวหมายถึงวันในสมัยประชุม) นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒) และจะครบกำหนดในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๒) ในการนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวมีเนื้อหาสาระสำคัญต้องพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ และใช้เวลาพอสมควร ด้วยเหตุดังกล่าว คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ จึงเห็นควรขอยกยเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๕

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอกับที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายไพศาล กุศลธรรม)

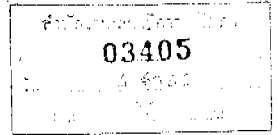
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

กองกรรมาธิการ

โทร.๒๕๔๑๕๗๓,๒๕๔๑๖๗๑

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๓

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ ๑๓๗๖/๑๕๕๖

วุฒิสภา
ถนนอุทธรณ์ กม. ๑๐๓๐๖

๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอขยายเวลาพิจารณาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ศุกร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา นั้น เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวหมายถึงวันในสมัยประชุม) นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาที่วุฒิสภา (วุฒิสภาได้มี) เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และจะครบกำหนดในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๖) ในกรณีนี้คณะกรรมาธิการวิสามัญ ไม่สามารถพิจารณาเสร็จแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ เพราะเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาสาระสำคัญต้องพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบและใช้เวลานานสมควรซึ่งระยะเวลาตามที่กำหนดมีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญ จึงเห็นควรขอขยายเวลาการพิจารณาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษ อีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอกับที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างถึง

(นายถาวรีย ชูต่อरण)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

ที่ ๒๕๔๑๕๗๓, ๒๕๔๑๖๗๑

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ 03365
วันที่ ๕.๑๐.๖๕
เวลา 10.10 น.

ที่ วส(๕๖) / ๒๓๕๖

วุฒิสภา
 ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอขงการเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญฯ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และจะครบกำหนดในวันเสาร์ที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕) ในกรณีนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควร ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยส่วนรวม คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ จึงเห็นควรเสนอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภาขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘

จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

 (โพลชัย อินทสาร)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

กองกรรมาธิการ
 โทร. ๒๕๕๑๕๗๑, ๒๕๕๑๗๗๕
 โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๑-๕

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ท่านสมาชิกฯ เลิกประชุมแล้ว

รับประทานอาหารแล้วเรามีนัดพบปะกันเพื่อที่จะหาหรือการก่อตั้งชมรมสมาชิกฯ
ของพวกเราในะครับ ไม่คิดอะไรที่ไหนที่รวมปรึกษาหารือกันด้วยทุกท่านนะครับ

สำหรับวันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ผมขอขอบคุณทุกท่าน

ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๔๕ นาฬิกา

ผู้ทรงรายงานการประชุม

ดวงทิพย์	อินบุญนะ	สำรวม	ผลประสิทธิ์
รุจิรา	เนตรนุตร	สุภาภรณ์	มาลัยทัต
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	ทิพรัตน์	แก้วสุขโข
สมบูรณ์	จำกระแฮร์	สรยุทธ	เป็ลิมฉนอม
ทิพวรรณ	พูนทรัพย์	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
สร้อยญา	ศตยภัค	สิริวรรณ	โชติพันธุ์
วิมล	แจ้จ้งอัคระ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ภาวนา	ภักดิ์ตรัน

ฝ่ายหวเลข กองการพิมพ์

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิชิต บุญชะวัฒน์ ประธานคณะกรรมการ	<i>[Signature]</i>
๒.	นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	<i>[Signature]</i>
๓.	นายศิริ เกวตินสมุทธิ์ รองประธาน คนที่สอง	<i>[Signature]</i>
๔.	พลอากาศเอก จรยา สุคนธ์ทวีทรัพย์	<i>[Signature]</i>
๕.	นายจำนงค์ ทองประเสริฐ	<i>[Signature]</i>
๖.	นายชัยชาติ สุนทรพิพิธ	
๗.	พลเรือเอก ทวีศักดิ์ ศรีประยูร	<i>[Signature]</i>
๘.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ ชูณหะวัณ	<i>[Signature]</i>
๙.	พลเอก บุลฤทธิ์ ทรรทรานนท์	
๑๐.	นายประยอม ของทอง	<i>[Signature]</i>
๑๑.	นายขงยุทธ เลอถก	
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล	<i>[Signature]</i>
๑๓.	นายสิงห์โต จำจรฤกษ์	<i>[Signature]</i>
๑๔.	นางสุกัญญา ชลศักดิ์	<i>[Signature]</i>
๑๕.	นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	
๑๖.	พลเรือเอก สุวิชัย เกษมสุขา	<i>[Signature]</i>
๑๗.	นายพินิต อารยะศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญครั้งที่ ๑)

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ประธานวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

LIRT